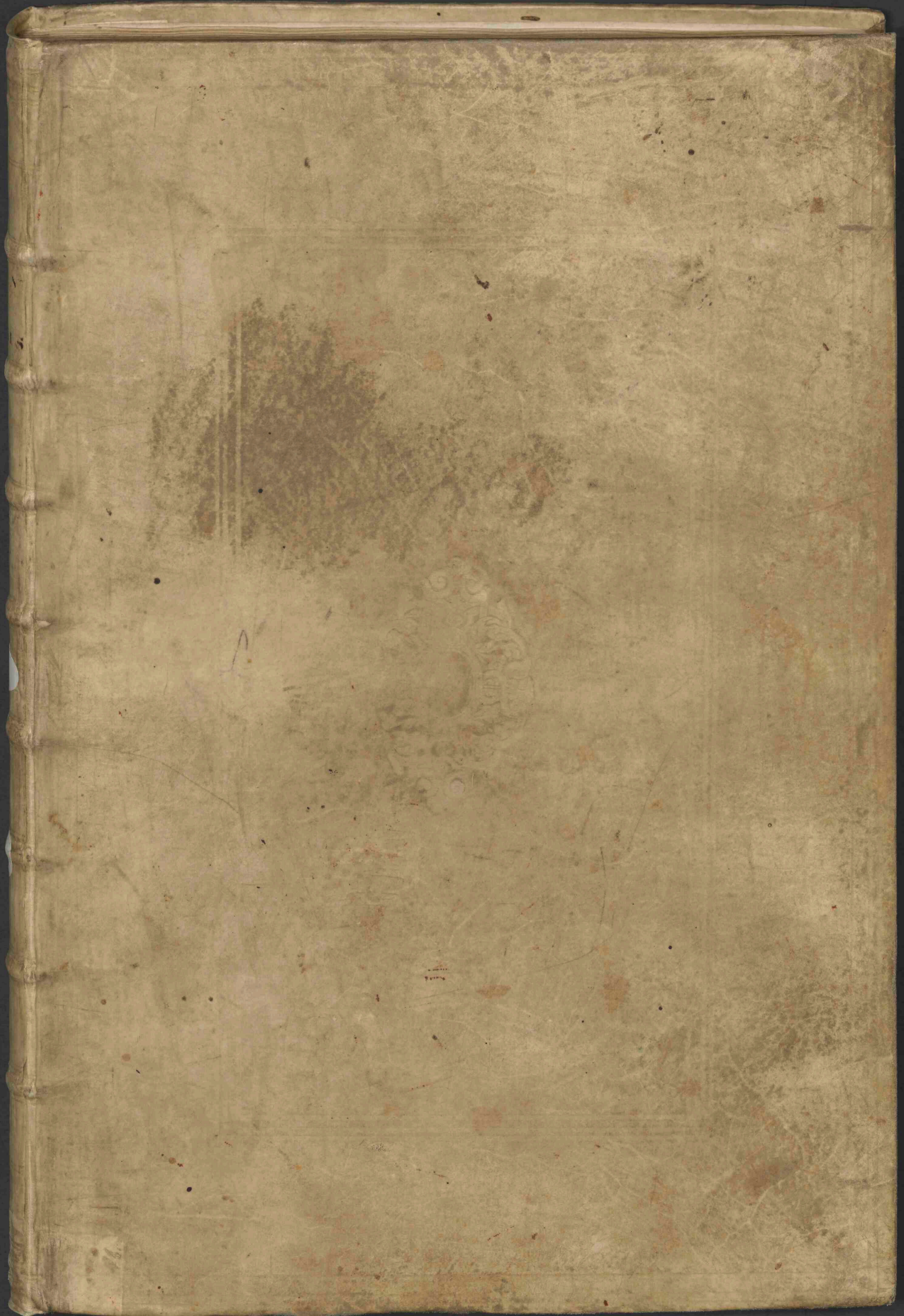

**Mariæ Sibillæ Merian Dissertatio de generatione et
methamorphosibus insectorum Surinamensium : in qua?
præter vermes & erucas Surinamenses, earumque
admirandam metamorphosin, plantæ, flores & fructus, quibus
vescuntur, & in quibus fuerunt inventæ, exhibentur**

<https://hdl.handle.net/1874/433428>

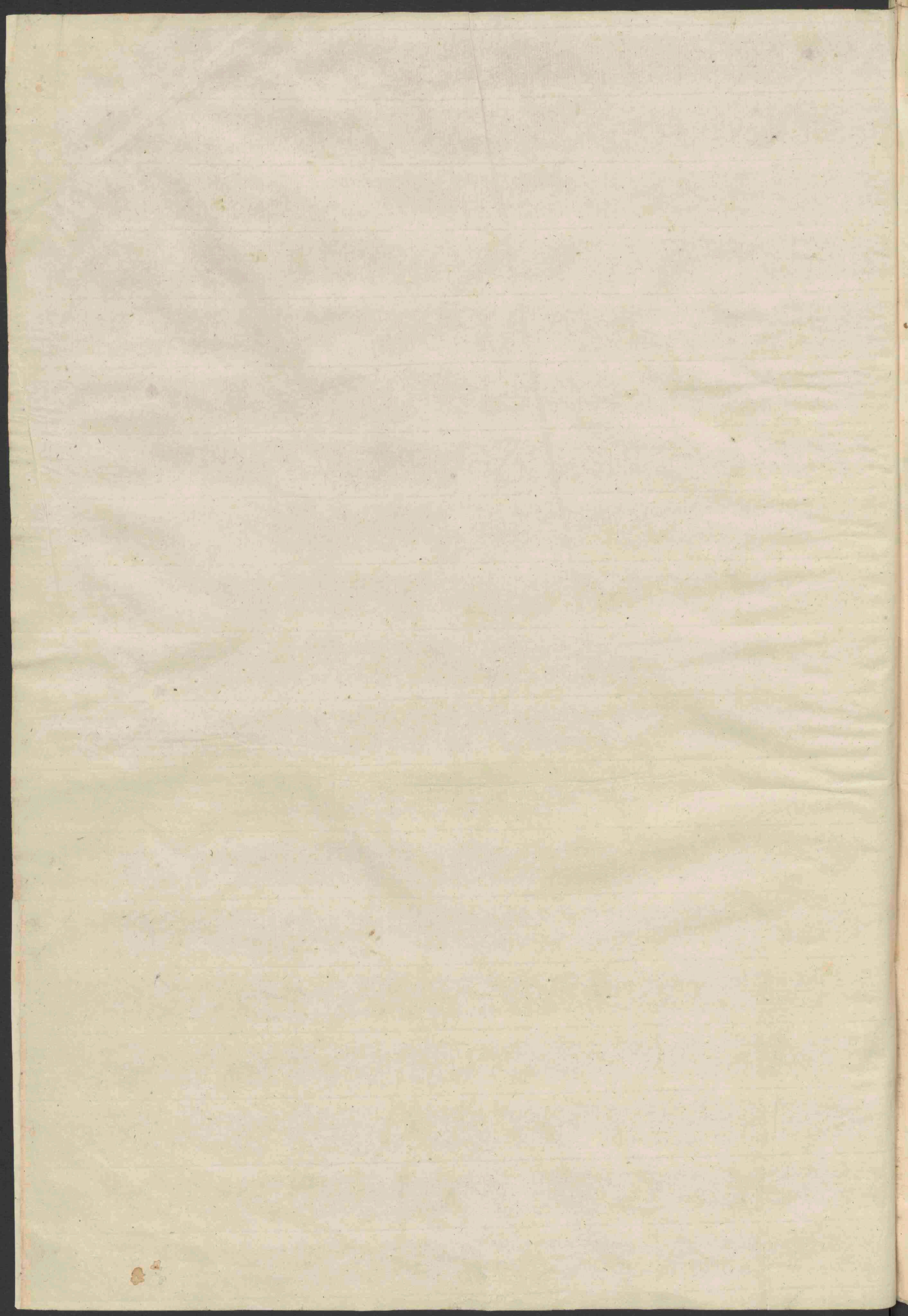

Libri formae maximae.

n°. 83.

restaurand

Schiffen 133

Speiffer B. 3

11. 11. 11

N° 119. BB.

THE UNIVERSITY OF
THE STATE OF NEW YORK
OFFICE OF THE
COMMISSIONER OF
THE STATE EDUCATION
ALBANY, N. Y.

STATE OF NEW YORK
OFFICE OF THE
COMMISSIONER OF
THE STATE EDUCATION
ALBANY, N. Y.

STATE OF NEW YORK
OFFICE OF THE
COMMISSIONER OF
THE STATE EDUCATION
ALBANY, N. Y.

MARIÆ SIBILLÆ MERIAN
 DISSERTATIO
 DE
 GENERATIONE
 ET
 METAMORPHOSIBUS
INSECTORUM
 SURINAMENSIIUM:

In quâ, præter

VERMES & ERUCAS SURINAMENSES,

EARUMQUE ADMIRANDAM METAMORPHOSIN,

Plantæ, flores & fructus, quibus vescuntur, & in quibus fuerunt
 inventæ, exhibentur.

HIS ADJUNGUNTUR

BUFONES, LACERTI, SERPENTES, ARANÆ,

ALIAQUE ADMIRANDA ISTIUS REGIONIS ANIMALCULA;
 omnia manu ejusdem Matronæ in America ad vivum accurate depicta, & nunc æri incisa.

ACCEDIT

Appendix Transformationum PISCIIUM in RANAS,
 & RANARUM in PISCES.

AMSTELÆDAMI,

Apud JOANNEM OOSTERWYK,

clō lō ccxix.

MARIÆ SIBILLÆ MERIAN
DISSERTATIO
DE
GENERATIONE
ET
METAMORPHOSIBUS
INSECTORUM
SURNAMMENTUM

Monentur Lectores, in Bibliopolio nostro etiam proflare ejusdem MARIÆ
SIBILLÆ MERIAN Dissertationem de Insectis Europæis, quæ pariter
ad vivum depicta, & nativis coloribus ornata sunt.

BUFO NES, LACERTI, SERPENTES, ARANEÆ
ALIÆQUE ANIMALIA INTER REPTILIA ANIMALIUM
APUD JOHANNEM OOSTERWYK
AMSTELÆDAMI

AMSTELÆDAMI
APUD JOHANNEM OOSTERWYK
MDCCLXXII

MARIA SIBYLLA MERIAN

A D

LECTOREM.

Infectis jam ab ipsa juventute mea examinandis occupata, primum de bombyce Francofurti ad Mœnum in patria civitate feci initium; dein vero, Papiliones multo pulchriores & diurnos & nocturnos ex aliis produci erucis, animadverso, ut omnes, quas invenire licuit, erucas congregarem, earumque metamorphoses notare, commota sum. Quamobrem humana plane deserens consortia, unice his vacavi observationibus, quo me in arte pictoria magis exercere, & ad vivum singulas tum adumbrare, tum vivis coloribus exprimere possem. Ita factum est, ut cuncta, quæ initio Francofurti & postea Noribergæ reperi Insecta, in Pergamenis mihi pulchrè admodum picta congregarem. Hæcubi postmodum casu in quorundam curiosorum inciderunt conspectum, maxime illi, ut hasce de Insectis observationes meas publico darem, atque sic industriis naturæ examinerentur, tum temporis cohortari sunt. Permoti tandem persuasionibus, figuris mea manu æri incisiss, easdem edidi, Partem Primam in Quarto, Anno 1679. Secundam Anno 1683. In Frisiam deinde ac Belgium profecta, porro in examine Insectorum continuavi, præsertim in Frisia, cum in Belgio magis quam alibi deesset occasio, illis præcipue investigandis, quæ in ericetis ac locis caspensis reperiuntur. Aliorum tamen curiosorum solertia istum sæpissime supplevit defectum, qui erucas mihi attulerunt, ad explorandas ulterius earum metamorphoses: quemadmodum plures ejusmodi collectas mecum servo observationes, mihi præcedentibus binis Partibus alias adhuc addendi ansam suppeditantes. Verum in Belgio, quot animalium genera ex utraque India & Orientali & Occidentali advehi curarentur, cum admiratione perspexi, maxime cum egregium dignata fuisset perlustrare thesaurum Nobilissimi & Amplissimi Viri, NICOLAI WITSEN, in Urbe Amstelodamensi Consulis & in Societate Orientalis Indiæ Assessoris meritissimi, &c. ut & Nobilissimi Viri JONÆ WITSEN, eidem civitati à secretis. Vidi etiam postea thesaurum Clariss. FRIDERICI RUISCHII, M. D. Anatomia & Botanices Professoris, nec non LIVINI VINCENT, & aliorum quamplurimos, ubi hæc atque alia numero innumera conspexi Insecta, ita tamen, ut in illis tum origo, tum generatio deficeret, qua ratione scilicet ex erucis fierent aureliæ, & quomodo ulterius transformarentur. Hoc ipso incitata, longinquum & sumtuosum iter tentavi, atque in terram Surinamensem in America, (regionem calidam & humidam, unde Viri prædicti ista acceperunt Insecta,) mense Junio anni 1699. transnavigavi, ut accuratius eadem indagarem, & in studio meo pergerem, ad mensem Junii anno 1701. ibidem commorata: tum autem Belgium versus iterum vela feci, atque insequente mense Septembris die 23. ibi rursus appuli. Sexaginta has figuras cum illarum observationibus isthuc loci in Pergamenis naturali magnitudine summo cum studio pinxi; veluti apud me una cum animalculis siccatis cerni possunt. Quam vero animo conceperam, in regione illa opportunitatem Insecta examinandi non inveni, quippe cum ejusdem clima sit calidissimum, atque hic æstus naturæ meæ adversetur: qua de re coacta domum citius reverti, ac mihi antea propositum erat. Posteaquam in Belgio essem re-dux, picturasque meas nonnulli cernerent rerum amantes, hi prelo easdem committerem & publici juris facerem, valde à me contendere cœperunt, primum hoc & pul-

pulcherrimum ex Operibus unquam in America pictis esse, arbitrati. Verum initio sumtus, ad perficiendum librum impendendi, me ab eo deterruerunt, donec tandem hoc quoque onere suscepto, illi manus admoverem.

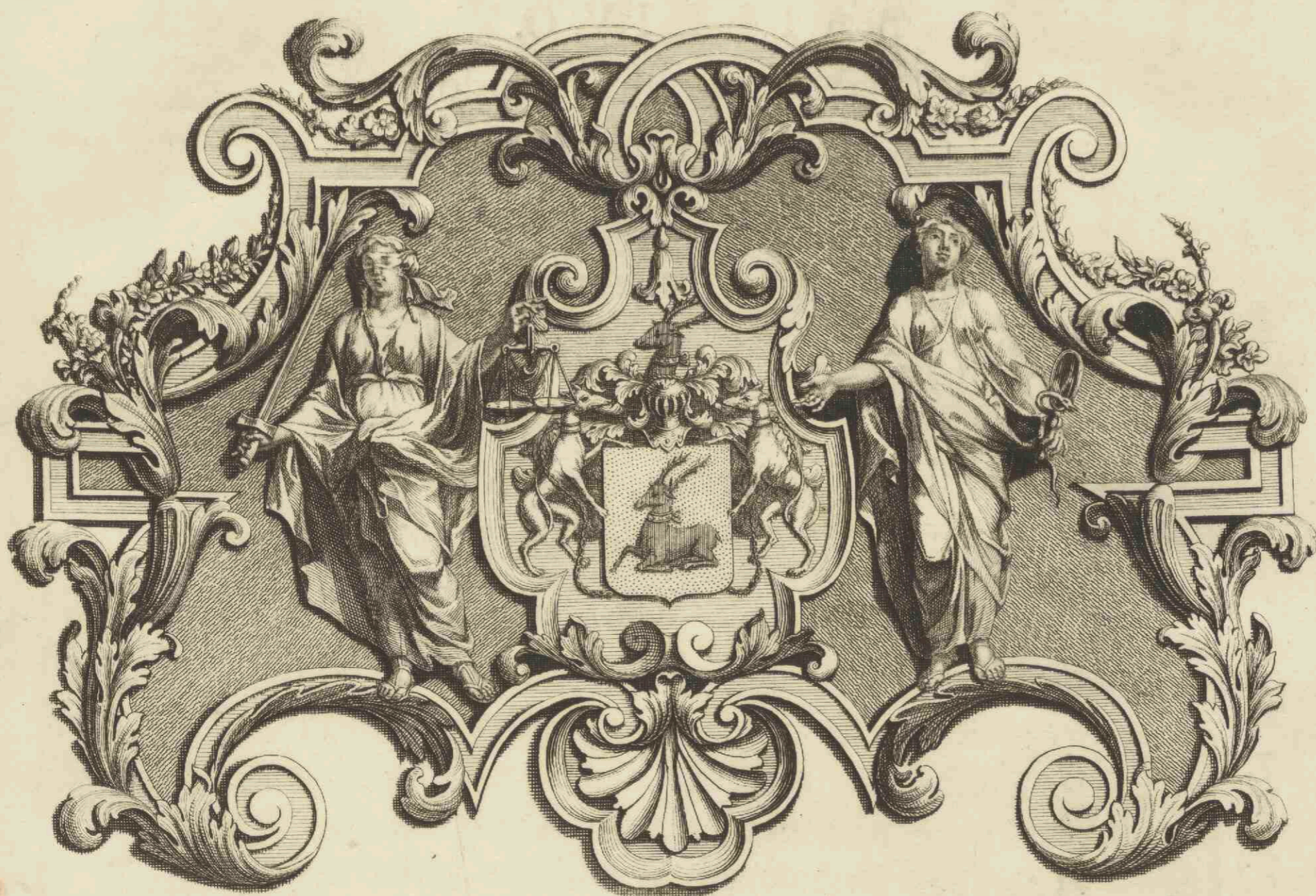
Consistit itaque hoc Opus ex figuris æneis sexaginta, quibus ultra nonaginta Observationes de Erucis, Vermibus & Acaris exhibentur, quomodo illa cum exuviis pristinum mutant colorem & formam, & tandem in Papiliones, Phalanas, Scarabæos, Apes & Muscas transfigurentur. Omnia hæc animalcula iisdem quæque apposui plantis, floribus ac fructibus, quæ singulis escam præbuerunt: illisque adhuc addita est generatio Araneorum Indiæ Occidentalis, Formicarum, Serpentum, Laceratarum, rariorum Bufonum atque Ranarum; omnia in America à me observata & ad vivum delineata, paucis solum exceptis, quæ ex ore Indorum percepta junxi.

Quæstum in Opere hoc conficiendo non quæsi, modo adhibitos mihi reddat sumtus, contenta: neque enim his ad perficiendum illud peperci, sed à peritissimis artificum tabulas æneas incidi, atque optimam huic scopo chartam eligi curavi; ut ita artis non solum gnaris, verum etiam cunctis Insectorum & Plantarum studiosis, rem facerem jucundam eorumque expectationi responderem. Quod si illum me consecutam esse finem, atque simul & satisfacisse, & non displicuisse, animadvertero, non parum gaudebo.

Scriptas explicationes in hoc libro, ad exemplum Cl. BIDLOO, Professoris Lugdunensis, in sua Anatomia, binis semper figuris interposui, integro folio expressas. Easdem extendere longius facilis mihi res fuisset; attamen cum hodie orbis adeo sit delicatus, neque ipsos inter eruditos conveniat; observationibus simpliciter inhaerere meis, hisque materiam suppeditare volui, unde posset unusquisque, prout libuerit, considerationes instituere illasque secundum beneplacitum applicare: præterquam quod idem jam abunde fecerint alii, veluti MOUFFETUS, GODARTUS, SWAMMERDAM, BLANCKART, &c. Primam omnium Insectorum metamorphosin *Aurelias* seu *Nymphas*, secundam Erucarum *Papiliones*, qui diurni sunt seu de die circumvolitant, nocturnos vero sive noctu circumvolitantes cum Mouffeto *Phalanas* vocavi; secundam denique Acarorum & Vermium transformationem *Muscas* & *Apes* nuncupavi.

Plantarum nomina, quæ ab incolis atque Indis imposita iis sunt, retinui: Latina vero, aliaque cognomina in notis subjunxit Clariss. CASPARUS COMMELIN M. D. *Horti Medici Botanici & Academiae Casareo-Leopoldinae Collega.*

Ubi vitam sanitatemque concesserit Deus, observationes meas in Germania collectas, illis, quas in Frisia & Belgio annotavi, augere atque sic illas Latino ac Belgico idiomate in lucem emittere decrevi. Vale.

Viro Amplissimo & Magnifico

D^o. BALTHAZARI SCOTT,

J. U. D.

Celeberrimæ Reipublicæ Amstelodamensis

Judici & Senatori,

Ibidemque Comitatus Hollandiæ

QUÆSTORI Fidelissimo

ut &

Territorii, vulgo de Watergraef's-meer,

B A I L L I V O.

Ejusdemque aggerum curandorum

PRAEFECTO SUMMO.

Tam Natalium splendore

Quam avitis, at maximé propriis

VIRTUTIBUS, & HONORIBUS

Illustri, & inchyto,

Optimé de Patriâ merito, indiesque merenti.

Quæ omnia Carmen meum Belgicum

Indicat.

Oorlugte hoofdttelg van uw Hooggebooren Stam,
Groot Agtbre Schepen van ons magtig Amsterdam,
En wakkre Raedtsheer, laet uw heusheynt niet mishaege,
Dat ik dit Boekjuweel u nedrigh op kom draegen,
Zoo zal de naem van SCOTT aen't werk van MERIAEN
Een luyfter geven, door geene Eeuwen te vergaen.

Quod summâ observantiâ

in Obsequii sui tesseram

Vovet

Humillimus Cliens

JOANNES OOSTERWYK.

L E C T O R I
S A L U T E M
E D I T O R.

FX defunctæ MARIÆ SYBILLÆ MERIAN vulgati operis præfatione manifeste satis contenta & scopum quisque curiosus intelligere potest, & quousque artificiosa illa ac indefessa mulier illud perduxit, quare monendum mihi solummodo restat, quod post diligentissimæ foeminæ mortem, ejusque filiarum peregrinationes, hujus scilicet in Surinamen, illius vero in Muscoviam, elegantissimo hoc Surinamensium Insectorum opere, ac deinde Europeënsum emtione potitus, atque perinde compertus sim, opera hæc per partes quidem aliquas edita, nullum vero opus completum evulgatum esse, quare non Europeënsia Insecta completari tantum & evulgari statuebam, ast ilico tam belgico, quam Latino idiomate, uti satis notum, edidi.

Multæ vero sese mihi difficultates in hocce altero & amplissimo opere exequendo opposuerunt, cum magno depictorum Insectorum Surinamensium numero, illorumque alimentis potitus, quorum tamen minima pars æri incisa erat, mecum quidem confulebam, variis harum amoenitatum Amatoribus instigatus, elegantissimum hoc opus juxta ipsum auctoris propositum ad finem perducere, & artificiosissimo Titulo aliisque ornamentis illustratum evulgare, at plurimum de proposità via aberrassem, & frustraneos sumptus fecissem, nisi verus ille indagator atque rarioris hujusmodi suppellectilis possessor, SIMON SCHYNVOET, (propter virtutes eximias & ingenii dotes rariores cuivis amantissimus) opem attulisset, adque presentem conditionem librum hunc præstantissimum redegisset suo consilio prudentissimo, ita ut nunquam auctior edi possit, cum omne Surinamense suppellectile, quod laudabilis memoriæ mulier illa collegerat, æri hîc incisum ostenditur, quod è superabundanti attamen duabus æreis tabulis, mihi favore amicissimi A SEBÆ suppeditatis ex similis suppellectilis gazophylacio suo elegantissimo, auxi, sicuti pag. 71. & 72. manifeste lectori patebit.

JOANNES OOSTERWYK.

OP DE
VERHANDELING DER
SURINAEMSCHE INSECTEN

VAN WYLE

JUFF^R. MARIA SYBILLA MERIAEN.

ZO opent zich een nieuwe Hóf
Van overzeefsch *Geboomte* en *Bloemen*.
Wie leerfaem is, vind hier weer stóf,
Om 's wyzen Scheppers maght te roemen,
En uyt het allermínste Kruyd
Te ontdekken, hoe ver zy verdwaelen,
Die goddeloos en dwaes verhaelen,
Dat alles uyt zich zelve spruyt.
Elk Blad, elk Bloeyffel toont Gods werking,
En wyft zyne onderhouding aen,
En leert, dat zonder die versterking
Hier alles buyten maet zou gaen.
Niet minder kan men dit besliffen
In dit geöpent Kabinet,
Door MERIAEN te saem gezet
Uyt *Surinaemsche Hagediffen*,
Uyt *Vorschen*, *Padden*, *Slang* en *Spin*,
Uyt *Mieren*, *Rups*, en vremde *Wormen*,
Die, eerstelijk verandert in
Een *Popje*, naderhant vervórmten
In *Uyltjes*, van verscheyden aert,
En veelerley koleur en vlekken,
Die yders ogen naer zich trekken,
Als de uysterste verwond'ring waert.
Ik kan myn ooglust niet verzaeden:
Hoe meér ik lette op kleur en lyf,
Hoe meér 'k verlief op deeze bladen,
Hoe hoger 'k opgetogen blyf,
En my verplicht vind dank te zeggen
Aen Vrou SYBILLAES geest, en vlyt,
Die vry voor 't knaegen van den tydt,
Haer naem in yders mond zal leggen,
En leeven doet na haeren doot,
Nu *Oosterwyk*, die uyt ontfarmen
Haer Letter-weeskind mackte groot,
Het steunen leert op eygen' armen,
Dies 't ook uyt dankbaerheyt zyn Voogt,
En Moeders roem en zórg verhoogt.

M. BROUËRIUS VAN NIEDEK. *J. Ctus.*

METAMORPHOSIS INSECTORUM SURINAMENSIIUM. I

EXPLICATIO FIGUR. I.

A *Nanas* inter omnes fructus terrarum edules facile princeps, merito etiam in hujus Operis Observationumque mearum ordine ducit agmen: florentem exhibet figura prima, qui in sequenti maturus conspiciendus erit. Parva ejusdem variegata folia, quibus proxime insidet fructus, rutilantis sunt instar serici, flavis maculis ornati; tenera ad latus germina, postquam maturus decerptus est fructus, ulterius excrescunt; folia oblonga exterius viridi sed glauco, interius herbaceo sunt colore, in margine quodammodo rubescentia, validis aculeis munita. Quod ad cætera pulcherrimum hunc suavissimumque fructum varii doctissimi Viri, veluti Pifo & Marcgravius in Histor. Brasil. Reede in Part. XI. Horti Malabarici, Commelinus in Part. I. Horti Amstelodam. ut & alii uberius descripserunt; quamobrem ad meas de Insectis Observationes progressura, circa illum non amplius morabor.

Insectorum in America omnium notissima sunt ita dictæ *Kakkerlaca*, quod maxima ubique damnum & incommoda afferant incolis, horum lanificia & lintea devastando ac cibum potumque corrumpendo. Dulcia quæque communis ipsis sunt esca, qua de causâ & hoc fructu tantopere delectantur. Acervatim sua accumulunt femina, quæ, perinde ac nonnullæ in nostris regionibus faciunt aranæ, telâ in gyrum ductâ obtegunt. Ovulis maturitatem nactis, ac perfectis demum foetibus, rodendo testas ovulorum frangunt summâque excurrunt celeritate tenellæ *Kakkerlaca*, atque cum formicis majores non sint, per rimas ferrarumque claustra in thecas & scrinia nullo negotio penetrant, ubi corrodunt omnia atque depascunt. Tandem in illam augentur molem, quâ Tabula Prima istarum unam depictam sistit, coloris è fusco albicantis. Ubi perfectam denique acquisiverunt magnitudinem, disruptâ in dorso pelle, alata prodit *Kakkerlaca*, mollis & alba, remanentibus exuviis, pristinam insecti formam inani cute mentientibus.

In opposito latere hujus fructus aliud quoddam *Kakkerlacarum* genus conspicitur, quod ipsum in fusco quodam sacco sub ventre recondita gerit semina; verum hunc saccum tacta animalcula statim dejectum relinquunt, ut citius avolare fugamque capere possint. Ex sacco foetus proveniunt, qui eandem cum prædictis majoribus, sine alio discrimine, subeunt metamorphosin.

*Diversa, quibus planta hæc à diversis Aucto-ribus insignitur, nomina, collecta reperiantur in Flo-
ra Malabarica mea, super XII. Partes Horti Ma-
labarici conscripta.*

EXPLICATIO FIGUR. II.

Hic *Ananas* est maturus, qui antequam comedatur, pelle sua nudandus est, quippe hæc pollicem crassitie adæquans si tenuior auferatur, fibrillas quasdam retinet inter edendum linguæ cum aliquo doloris sensu inhærentes. Gustu fructus hic uvas, mala punica, ribesia, poma atque pyra inter se mista refert, omnium enim horum fructuum saporem quasi in uno illo simul reperies. Odor ejus fortis est ac gratus, integrum conclave suavitate sua replens, si dissecetur fructus. Corona qua tegitur, item germina ad latus excrecentia, terræ mandata, novas producunt plantas, quæ zizaniorum in modum læte crescunt, tenui hujusmodi germine spatium sex mensium ad perfectam maturitatem nanciscendam requirente. Tam crudus, quam coctus comeditur fructus; & quod inde sive prælo sive igne potest elici vinum ac spiritus ardens, utraque gratissimo sapore alia id genus omnia superant.

Eruca huic insidens Ananæ anno 1701. à me in graminibus illi proximis reperta est, sub initium mensis Maji: colore gaudet subviridi, atque per universam corporis longitudinem stria rubra & albicante insignitur. Die Maji 10. in nympham transfigurata, ulteriùs die 18. Maji in elegantissimum mutabatur papilionem diurnum, flavescens, pulchriter splendentibus viridibusque maculis ornatum, qualis & in aère volitans & fructui insidens exhibetur.

In Corona hujus Ananæ rubicundus hæret vermiculus, tenuissimam nectens telam, cui parva involuta est nympa: ille ipse vermiculus est, qui Coccinellam devorat; cujusmodi plures non solum ipsa collegi, verum etiam inter Coccinellam ad nostras regiones delatam invenire licet; veluti cuilibet novitatis avido in rei examine patebit. Supra telam nunc dictam istius vermiculi in corona fructus quædam hæret aurelia, in cujus aperta pelle reperi Coccinellam, quæ in summitate coronæ depicta exhibetur, nihilque aliud est, quam corpus binorum Scarabæorum, alterius volitantis, alterius sedentis, qui in eadem Tabula repræsentantur, nigricante alarum aliàs rubicundarum limbo. Atque hæc ad ornamentum Figuræ solum addidi, ex siccata enim Coccinella tantummodo collecta sunt, neque ad metamorphoses Americanas spectant: idemque ab aliis Naturæ curiosis observatoribus notatum est. Inter illos vid. Leuwenhoekius Epistol. 60. & 28. Novemb. 1687. pag. 141 usque ad 144. item Blankardus de Insectis pag. 215.

Quod si oculo per microscopium armato papilionem aspicias, farinaceus pulvisculus, quo obducuntur alæ, uti squamæ piscium apparent; quælibet squamula tres quasi dentes habet longioribus pilis instructos, omnesque eo sunt ordine positæ, ut sine magno labore numerari possent: at corpus ipsum plumis scatet intersitisque pilis.

F. Meyer sculp.

L. Müller del. Sculp.

EXPLICATIO FIGUR. III.

Hic fructus in regione Surinamensi Parvum *Suurjak* vocatur Belgico idiomate, perinde uti Magnum Icone XIV. exhibebitur. Arborum crescunt modo, vilem ac fere inutilem gerentes fructum, qui exterius flavescit, interius nigris feminibus medullaque albâ repletus est.

Reperi in hac arbore anno 1700 mense Augusto pulchram istam viridemque Eru-
cam, quæ foliis illius nutrita usque ad diem 18 Augusti, depositis exuviis in nym-
pham puniceo coloris mutabatur; hæc vero die Septembris 12. in nigricantem istiusmo-
di albicantemque papilionem nocturnum rursus transibat. Duplici sunt instructi pro-
boscide hi papiliones, quam mel ex floribus sucturi ita componunt, ut unica veluti
formetur fistula, pabulo transmittendo apta, quo peracto proboscidem in arcum
convolutam ita sub capite inter pilos recondunt, ut vix inveniri rursus queat.
Aliàs noctu solum circumvolitant, vitæque gaudent fati tenaci. Microscopio ad-
hibito, alarum pulvisculus plumas gallinarum variegatas coloris fusci, albi & nigri
repræsentat: corpus ipsum urfi instar hirsutum est, neque oculo à pilis immuni:
proboscidem anatis sive anseris tracheam esse diceret: pedes denique & antennæ tan-
quam longe pulcherrimum papilionis ornamentum apparent.

*Hujus planta species variae in Prodromo Paradisi diversarum Anonæ specierum quotannis transmittun-
Batavi sub nomine Anona proponuntur, perinde ac tur semina; earumque tres in Horto Amstelodamensi
in Horti Malabar. Part. III. sub titulo Anona ma- coluntur, præsertim magnitudine inter se discrepan-
rans & Attamarans. Ex America in Belgium tes.*

4 METAMORPHOSIS INSECTORUM SURINAMENSIIUM

EXPLICATIO FIGUR. IV.

PLanta hæc in America *Manihot* & *Manyot*, atque panis quem ex ipsius radice conficiunt, *Cassava* nuncupatur. Octo vel novem pedum altitudine crescit herba, trunco sive caule rubicundo; eademque ut late multumque propagetur, in frustra longitudine palmæ conscinditur caulis, quæ terræ mandata, perinde ac fit de sacchari arundine, post anni spatium aptam dant radicem pro pane inde conflando, veluti in sequenti Figura V. conspici potest.

Spadiceam hanc pilosamque erucam Anno 1700. mensc Junio in herba reperi, ejusdem folia depascentem, quibuscum etiam ad diem 12. Junii porro infectum alui: tum in nympham mutabatur, qualis in uno foliorum hæret. Exin die 1. Julii hujusmodi papilio fuscis albicantibusque maculis adpersus producebatur: cujus generis in agris *Cassava Domini de Vreedenburg* ingentem copiam circumvolitantem conspexi, ubi hanc quoque observavi metamorphosin.

Ad ornatum Figuræ cauli plantæ adhuc imposui animalculum, quod vocatur *Sauvegard*, atque progressu temporis Crocodili magnitudinem decem vel duodecim pedum nanciscitur. Cadavera pro pastu ipsi inserviunt, vivos tamen homines instar Crocodili non aggreditur. Cum ova ponit, singulari Naturæ solertia in fluviorum ripis excavat arenam prius foemina, ibique à solis æstu postmodum excluduntur ova. Hæc ipsa quoque Indorum cibus sunt; magnitudine adæquant ova gallinarum, quas nobis attulit Calicutia, nisi quod paulo sint oblongiora. Amphibium est, tam in terra, quam sub aquis vivens animal; ideoque si deficient cadavera vel pisces, formicis vel muscis etiam vescitur. Quod si hoc de Insectis opus brevi distributum iri atque curiosis Lectoribus non ingratum fore animadvertero, forsan de animalibus istiusmodi integer Tractatus sequetur.

Varie sunt plantæ, ex quarum radice in America panem conficiunt incolæ: uti ex Jucca foliis Aloës, testante in Horto Farnesiano Aldino: ex specie quadam Ari, de quo scripsi in Præludiv meis Botanicis. Communicaverat mecum illud Arum Clar. Nassi, adjuncto, ex illius radice panem formare Indos: crescitque adhuc dum in Horto Medico Amstelodamensi planta. Verum hoc Manihot videtur illud esse plantæ genus, quod omnium plurimum in India Occidentali præbet panem. Diversis gaudet cognominibus: ita vocatur Manihot Theveti, Jucca & Cassavi J. B. Hiucca sive Mandioca ex qua Cassavi Parkins. Manihot Indorum sive Jucca foliis Cannabinis C. B. Pin. Ricinus minor, viticis obtuso folio, caule verrucoso, flore pentapetalo, albido, ex cujus radice tuberosa succo venenato turgida Americani panem conficiunt. Sloan. Catal. Plant. Jamaic.

P. Saylor Sculp.

L. Müller del.

EXPLICATIO FIGUR. V.

C*assava* radix hæc nuncupatur, unde panis conficitur, communis Indorum Europæorumque in America cibus. Et primum quidem ex corrasa radice succus omnis exprimitur, cum iste admodum sit venenatus; dein radix expressa ferreæ imponitur laminae, quali in nostris regionibus pileorum structores utuntur, & lenis huic laminae supponitur ignis, ut quicquid superest humiditatis, probe exhalare possit; sic denique in massam quandam coit, quæ figura & sapore optimum Belgarum panem biscoctum refert. Quod si ab homine vel bruto expressus succus bibatur, cum maximis cruciatibus ei moriendum est; coctus autem idem succus optimum præbet neque noxium potum.

Magna nigricansque eruca, cujus & caput & pars posterior colore sanguineo, integrum vero corpus nigris & flavis insignitur striis, ingens meo tempore in Surinamensium terra huic plantæ noxa erat; totos enim eadem confitos depascebat agros, hominum nutritioni destinatos. Mensè Decembri, Anni 1700. deposita pelle in fuscam ejusmodi transivit nympham, quæ quatuor septimanis post in papilionem hanc nocturnam, seu phalænam ex albo nigroque elegantissime variegatam, & maculis in corpore aurantii coloris insignitam, degeneravit.

Apposui ad ornandam magis Tabulam Serpentem, quæ naturâ ita contorta pulcherrimeque maculata, tumido ventre indicat, ova in illo contineri, istius generis, quam in radice Cassavæ cernuntur. Ova hæc non ut avium, testâ, verum eodem modo ut ova Crocodilorum & animalium quæ vocantur *Sauvegardes*, sive etiam testudinum, cute quadam cœruleis hinc inde notata maculis obducta sunt, ex oblongo rotunda.

EXPLICATIO FIGUR. VI.

CArduus hic, in America *Maccai* vocatus, ad quatuor ulnarum excrescit altitudinem; florem profert album flavis staminibus in medio ornatum: baccas gerit flavescentes ac rubicundas, quibus tam homines, quam aves vescuntur. Truncus adeo tandem evadit magnus ac durus, ut securi opus sit ad eundem recidendum.

Rubicunda flavisque insignita striis, quæ cernitur in summitate eruca, longioribus, renitentibus ac fuscis pilis obsita est; foliis hujus cardui pascitur. Die 4. Augusti Anni 1700. apud me, depositis prius, more omnium erucarum, suis exuviis, in nympham abiit, telæ cuidam lignei coloris se ipsam involventem; unde postmodum die 30. Augusti elegans producta est phalæna.

Inferior eruca flava est, atris notata maculis, pilisque oblongis onusta. Mirum hoc est insectorum genus, quod ingenti acervo ita congregatur, ut capite unius caudæ alterius annexo quasi circulum efforment, quem si disiectis quibusdam rumpas, statim rursus instar Mercurii vivi in unum coeunt. Carduus iste pro esca illis infervit, die 20. Julii anni 1700. tela nexa semet obduxerunt, atque hinc die 24. Septembris primus papilio nocturnus prodiit.

Uterque hic papilio microscopii ope conspectus fere pellem refert urfi Hungarici, adeo hirsuti ambo & foedi apparent, pilis instar aristarum hordei deformes, qui alias oculo non armato elegantissimi videbantur. Observavi, omnes nocturnos papiliones pilis, diurnos plumis, papilionesque transparentes & vitreos squamis obsitos esse.

*Hæc planta est Juripeba Pisonis & Cheru-|labar. mea collecta inveniuntur sub titulo, Solanum
Chunda in Parte II. Horti Malabar. descripta ac |Indicum spinosum, fructu minimo miniato, gla-
depicta. Diversa ipsius cognomina in Flora Ma-|bro, Raji.*

P. Heyer, Sculp.

MÉTAMORPHOSIS INSECTORUM SURINAMENSIIUM 7

E X P L I C A T I O F I G U R . VII.

C *Arafa Americana*, quæ hic exhibui, nostris in Europa sapore haud æquiparanda sunt: neque arbores etiam, quæ flore gaudent albo rubroque, magnitudinem ceraforum vel in Belgio vel in Germania excedunt. Melioris tamen forte notæ ac perfectioris coli posset fructus, si terram gens magis assueta labori, & quæstus minus avida inhabitaret.

Binas solum hujusmodi flavescentes reperi erucas, quarum altera mortua est, altera die 20. Aprilis in viridem aureliam transfigurata, postmodum die 26. Maji in tam pulchrum magnumque papilionem mutata est.

Ubi oculis microscopio manus animantium conueniunt, admiranda eius Tibi spectabit pulchritudo. Dicitur quæ in terrâ adhibetur, cum vespere eadem delecti aut capiti referant.

Ubi oculis microscopio manus animantium conueniunt, admiranda eius Tibi spectabit pulchritudo. Dicitur quæ in terrâ adhibetur, cum vespere eadem delecti aut capiti referant.

8 METAMORPHOSIS INSECTORUM SURINAMENSIIUM.

E X P L I C A T I O F I G U R. VIII.

Jasminum Indicum, ita vocatum in America, in proceram arborem excrefcit; flores fert ponderofos & denfos, odoris longe fuaviffimi; Folia viridia itidem funt craffa & succulenta; ubi ramulum decerpferis, lacteus effluit liquor. Facillime propagatur; modo ramum decerptum terræ mandaveris, antequam lacteus humor fit effufus, ifte paucorum menfium fpatio magna arbor evadet.

Fronde Jafminorum vefcitur coronata hæc eruca, quæ die 20. Septembris in nympham, atque exin die 11. Octobris in elegantem hujufmodi & undulatum quafi papilionem abiit, exterius fex ordine maculis albis in utraque ala notatum, interius ex atro rubroque infignitum. Ubi oculis microfcopio munitis animalculum contempletus fueris, admiranda ejus Tibi apparebit pulchritudo, digna quæ intentius adfpi- ciatur, cum verbis eadem defcribi aut exprimi nequeat.

Hanc arborem Hernandes in Hiftor. fua Mexicana | *dam. cap. XXIV. fub titulo Apocynum America-*
cap. 33. nomine Quauthlepatli, fve Arbor Ignea, | *num frutescens, longiffimo folio, flore albo odo-*
defcribit: ficut etiam in Part. II. Hort. Amftelo- | *rato, proponitur.*

P. Slayter Sculp.

L. Meisner Sculp.

EXPLICATIO FIGUR. XIX.

Granata Arbor cum flore & fructu libenter quidem in agro Surinamensi crescit, parum tamen ab Incolis colitur. Quandoquidem in Europa etiam satis nota jam est, in illa largius describenda non persistam.

Flavam hanc crucam in regione Surinamensi foliis Granatæ nutriti, usque dum die 22. Aprilis fixa hærens in cinerei coloris nympham, & ex eâ postmodum die 8. Maji in papilionem hunc venustissimum mutaretur; qui ex argenteo cœruleoque tinctus, margine fusco circumdatus, circulisque semilunaribus insignis est, adspersis in latere opposito, quod puniceum, maculis flavescens. Maxima gaudet velocitate, quando circumvolat insectum.

Microscopio in usum vocato, cœruleus hic papilio tegulas ejusdem coloris, uti tectis instratæ jacent, exacte refert; adeo eleganti & concinno ordine latiores quædam plumæ, quales sunt pavonum, alis impositæ videntur, quæ tanto insuper splendore fulgent, ut diligentem ille contemplationem prorsus mereatur, quippe cum non possit vel calamo exponi vel scripto explicari.

E X P L I C A T I O F I G U R. X.

Xylon arboreum Surinamense cito excrefcit, atque tempore sex mensium è femine in arborem, altitudine mali cydoneæ nostratis æmulam, elevatur. Foliis virentibus ad vulnera refrigeranda & fananda utuntur Indi. Flores gerit duplices, & rubicundos & sulphureos, rubicundi steriles sunt ac fructum nullum dant, sulphurei gossypium proferunt. Scilicet post florem sequitur capitulum, istius loco progerminans, quod ipsum ubi suam nactum est maturitatem, fuscum evadit atque dehiscens albissimum gossypium exhibet, tribus constans partibus, quarum quælibet nigricans semen continet, cui gossypium adhæret. Ex hoc gossypio fila ducunt, telasque conficiunt pro lectis pendulis, in quos ad quietem se componant, Indi.

Duplicis generis crucam hæc arbor mihi exhibuit: inferiorem nigricantem ad diem usque 20. Martii viridi ejusdem fronde alui; tum vero depositis exuviis in aureliam mutata est, ex qua die 28. Aprilis 1701. phalæna colore gossypium referens producta est.

Superior albicans pariter foliis hujus arboris pascitur. Hæc die 9. Junii in nympham transformata, exin die 24. Julii facta est papilio, argenteis puniceisque maculis superbiens.

Prior albicans phalæna si ope microscopii conspiciatur, tanquam ex albis nigrisque plumis, quæ tamen ad pilos magis accedunt, videtur esse conflata, binis ejus corniculis binos serpentes ex albo nigroque variegatos referentibus.

Alter autem iste papiliunculus in dorso copiosam gerit plumam, subtus exiguas quasdam protuberantias coloribus longe pulcherrimis tinctas, plumarum enim quasi sunt elevati fasciculi, rubente, coeruleo, purpureo, aureo argenteoque colore suaves, qualis est pavonum pluma. Extremitates alarum ad caudam eminentes pariter elegantissimæ sunt plumarum cristæ; antennæ binos repræsentant atros serpentes.

Xylon arboreum duplici flore gaudere, primus Hermannus in Horto Lugdunensi observavit, unde tanquam binas species diversas arboris illud proponit; quem secutus est in Institut. Rei Herbar. Tournefortius. Verum secundum hanc Autoris nostræ descriptionem duplices isti flores in una eademque arbore reperiuntur, hoc tantum cum discrimine, ut capsulæ seminales nullæ post rubicundum, sed solummodo post florem flavum, sequantur. Prior sub nomine Xylon arboreum J. B. posterior ut Xylon arboreum flore flavo à Tournefortio proponitur, ubi & aliæ denominationes ejusdem exhibentur.

P. Steyer Sculp.

10

EXPLICATIO FIGUR. XI.

Hic ramus est arboris Surinamensis Belgico idiomate *Pallisaden-Boom* vocatæ, ex qua fissa asseres conficiunt; quibus in America utuntur ad domus suas vel casas extruendas, quatuor trabibus ad quatuor angulos in terram defixis pro asserum fulcimento. Florem gerit arbor flavescens, densum vero & ponderosum, adeo ut post eundem deciduum in altum rursus erigatur ramus, unde propendebat. Capsulæ feminales sunt instar scoparum, cui etiam inserviunt usui apud incolas; scatent feminibus, figura & magnitudine semina milii referentibus.

Quod cernis erucarum genus, flavescens, nigris notatum stitiis, & sex spiculis armatum, ter hanc arborem singulis annis infestat, Cum ad magnitudinis suæ tertiam accesserunt partem, deponunt exuvias atque aurantium nanciscuntur colorem, singulis segmentis nigricante rotundaque macula conspicuis; sex item spiculis ut antea muniuntur: verum paucos dies post, iterum mutata pelle, spiculis inermes apparent. Anno 1700. d. 14. Aprilis ex crucis mihi factæ sunt nymphæ, quæ d. 12. Junii in appositas phalænas transierunt. Inferior ex his & minor mas, superior & major foemina est.

EXPLICATIO FIGUR. XII.

B *Anana* hic fructus in America vocatus, loco pomorum inservit, grati quippe saporis, perinde ac in Belgio poma, & coctus pariter atque crudus suavis est. Cum maturus nondum evasit, ex albo flavescit, maturus citrino extus & intus colore tinctus est, cortice crassiore instar citri munitus. More racemorum pendet fructus, qualibet arbore unicum solummodo proferente racemum, qui 9 vel 10 habet circulos, horum autem singuli 12. vel 14. gerunt fructus, omnes sursum spectantes. Eiusmodi racemus tantæ est magnitudinis, quantæ aliquis ferendo par esse potest. Florida simul cum fructu est abor, flore elegantissimo apparente, qui constat ex quinque foliis corii adinstar crassis, coloris quidem sanguinei, ex opposito autem latere quasi rore coeruleo onustis. Arbor ceu brassica spongiosa est, truncus foliosus & ex variis conflatus tegumentis, quæque erumpunt germina, sex mensium spatio in 13. pedum altitudinem excrescunt, & crassitiem proportionem habita malo crassiori navium parem. Folia septem pedibus longiora, dimidioque latiora sunt, suaviter viridescencia; pani eadem substernunt incolæ, quo possint commode illum clibano ingerere.

Erucam ex albo viridescentem in arbore ista reperi, cujus etiam foliis à me ad diem 21. Aprilis nutrita fuit, cum sepositis exuviis in nympham abiit, postmodum die 10. Maji in pulchram hanc phalænam mutata.

Planta hæc est Musa Serapionis, tot distinctis | labarica mea sub nomine Ficoïdes seu Ficus Indica, insignita nominibus, quot de illa scripserunt Auctores. | longissimo latissimoque folio, fructu longissimo, res. Omnia hæc nomina congregata, in Flora Ma- | Musa Serapionis dicta Herm. Cat. proposita invenies.

P. Steyer. Sculp.

D. Stepanoff Sculp.

EXPLICATIO FIGUR. XIII.

Hic ramus exhibetur *Pruni* Americanæ, quæ in tantam excrescit altitudinem, quantam in Belgio *Nux Juglans* attingit, ejusdemque habita proportione fere est crassitiei; foliis & floribus maxime ad *Sambucum* vulgarem accedit, præterquam quod flos odore careat. Fructus racemorum instar pendet ex arbore, quæ tamen sponte crescit, neque inseritur; cum in istis regionibus Europæi præter *Arundinem Sacchariferam* nihil colant. Adstringit fructus atque movet sudorem, qui perinde ac fructus, à quo prolicitur, flavo tinctus est colore. Quod in pruno continetur ossiculum, dimidiam illius constituit partem; caro fructus est admodum fibrosa.

Virides & spinosæ erucæ floribus irrepentes, iisdem summe delectantur; eorum autem defectu fronde arboris pascuntur, naturâ segnes, totam diem non nisi pabulo se replent. Die 5. Aprilis quietæ hærebant firmiter, atque die 7. in nymphas defiguratae, postmodum die 20. ejusdem mensis coerulei tales facti sunt papiliones.

E X P L I C A T I O F I G U R. XIV.

Hic ramus est proceræ arboris, quæ à fructu in America Belgice *Zuurzak* vocatur. Folia ejus pulchriori, quam citri arboris folia, sunt tincta viridi; flores è flavo viridescunt, petalis crassis instructi. Fructus meloni fere similis, instar uvarum sapit acidiusculum, duriori pelle cinctus: caro ejus alba, mollis, gratisimique est saporis, tam cocta, quam cruda edulis. Antequam vero maturescat, coquendus est, quando cum aqua & saccharo coctus cibum præbet non contemnendum. In Barbados Insulis vinum quoque è fructu hoc exprimitur.

Frons hujus arboris virens esca fuit magnæ istius & viridescens erucæ, quæ die 22. Junii immota jacuit, exuvias deposuit & in nympham degeneravit, unde Augusti die 23. phalæna spadiceo tincta colore producta est.

Flavescens autem erucula, circumvoluta ramulo inhærens, pariter hujus arboris fronde vescitur. Die 3. Decemb. telam lignei coloris composuit, ex qua die 24. Januarii phalæna albicans erupit, qualis folio arboris imposita cernitur.

Minor hujus arboris species, quam Belgice Zuurzak vocant, jam tum Figura III. exhibetur; uti etiam sub nomine Anonæ in hortis Belgicis eandem esse cognitam, folio 3. jam dictum fuit.

P. Blayney del.

EXPLICATIO FIGUR. XV.

HI *Melones Aquatici*, perinde ut cucumeres in Belgio, ad terram rependo crescunt. Cortice duriore obducti sunt, qui pedetentim interius suam amittit duritiem. Caro splendens instar sacchari in ore liquefcit, grati saporis, ad sanitatem & ægrotantium refocillationem utilis. Parvi sunt & forma viles flosculi, flavescentes; femina rubent, ad extremam vero ubi pervenerunt maturitatem, nigricant.

Quadrata eruca foliis istius Melonis insidet, antica & postica corporis parte coerulea, media viridis, pedibus cute tectis viscosa, qualis est cochlearum. Die Julii 5. telæ se involuit, mirum quid ex rara isthac eruca me sperante: verum spe frustrata sum, cum Augusti die 10. Anni 1700. exiguus ejusmodi spernendæque formæ papilio nocturnus inde prodiret. Idem plus vice simplici mihi accidit, ut pulcherrimæ rarissimæque erucæ in foeda nulliusque pretii animalcula transirent; deformes autem pessimæque erucæ in papiliones elegantissimos vel nocturnos, vel diurnos, mutarentur.

Melo aquaticus iste est Anguria Citrullus dicta | semine nigro, quibusdam Anguria J. B.
B. Pin. & Citrullus, folio Colocynthis secto,

EXPLICATIO FIGUR. XVI.

HÆc in America *Arbor Caschou*, & fructus *Poma Caschou* nuncupantur. Duplex ejus reperitur species, quarum altera florem fert album pomaque flavescentia, altera rubicundum producit florem ejusdemque coloris poma; ambæ tamen in viridi fronde conveniunt. Poma saporis licet acidiusculi & adstringentis, bona tamen sunt, quæ coquantur. Vinum ex illis in quibusdam Americæ locis expressum adeo forte est, ut qui justo largius de eo bibunt, hinc inebriantur. Adhærent pomis curva quædam reniformia corpora, quæ proprie *Caschou* dicuntur, velut in duorum pomorum, his excrescentiis *Caschou* dictis arborem tangentium, extremitatibus conspiciuntur. Acris admodum est hæc pomi appendix, ejusque succus cutem carnemque absumit, sic profusus, ut fonticulis excitandis apta existat; assata vero adversus diarrhœam proficua, vermes quoque pellit, castaneam sapore æmulans. Folia coronæ instar cingunt arborem, velut in hoc ramo cernitur.

Anno 1701. duplicis generis eruca in hac arbore à me reperta est, quarum altera nivem candido æquabat colore, pilosa valde, sicuti folio insidentem vides. Ad diem 3. Martii hanc fronde arboris nutriti, cum fusca evasit nympha, postea die 18. Martii transparens facta papilio, qualis in aëre volitans exhibetur.

Alteram superior eruca rubicunda erat & celeri reptatu, locum quærens, ubi telæ se includeret, id quod etiam die 5. Aprilis perficere inchoavit, die 20. ejusdem mensis hinc in papilionem lignei coloris mutata.

Hæc arbor est Anacardium Occidentale cajous nomine Kapa-mava & Katjavomaram. Varia ejusdictum, officulo reni leporis figura, Herm. & lar- dem cognomina alia in Flora Malabarica nostra collegius in III. Parte Hort. Malabar. describitur sub lecta leguntur.

P. Sluiter Sculp.

P. Slayter Sculp.

EXPLICATIO FIGUR. XVII.

Exigui *Limones* vulgarissimi sunt Surinami fructus, qui cibus fere omnibus apponuntur, & cum illis assumuntur. Exiguorum Citriorum est species quædam in sylvis nascens, cujus arbor ad altitudinem procerae mali excrefcit, folia dimidia vulgaris citri folia magnitudine æquant, flores quoque eadem proportione minores existunt. Pretiosissimum ex flore oleum elicitur, parvi limones immaturi saccharo condiuntur, & cortices fructus expressi pariter oleum largiuntur. Arbores toto anno flores gerunt fructusque, tam maturos, quam immaturos, copiosissimos, instar Juniperorum in Germania, neque minus, ut reliquæ omnes in regione Surinamensium arbores, quippe cum hyeme illa omnino careat.

Fusca hæc eruca maculaque superbiens albicante, plurima reperitur in arboribus istis, quibus in acervos coacta adhæret. Limacum in modum sibi invicem agglutinantur; tacta vero flavescentia ex capite cornicula protrudunt, vel semetipsas quasi defensuræ, vel hostes etiam suos offensuræ. Foliis Limonum ad d. 24. Mart. Anno 1700. easdem nutriti, tum in fusci coloris aurelias mutatae sunt, qualis in caudice jacens delineatur; hinc die Aprilis 2. ejusdem anni papiliones prodierunt nigricantes, & ex albo rubroque maculatae, cujusmodi binas, volantem alteram, ramoque insidentem alteram, representavimus.

Pufilla ista animalcula, coloris albicantis, quæ foliorum cuidam irrepunt, copiosa in Limonum arboribus reperiuntur: à 20. ad 24. diem Aprilis metamorphosin subierunt, quibusdam in atros, aliis in albicantes scarabæos transfiguratis.

EXPLICATIO FIGUR. XVIII.

HAc Tabula decima & octava araneas, formicas & aviculas Belgis *Colobritgens* dictas, in ramo arboris *Guajava* representavi, cum araneæ omnium maximæ plerumque in ista arbore à me repertæ sint. In proxime sequenti figura XIX. iterum *Guajavam* cum insectis suis propositura, de ea nunc taceo, ad araneas me convertens.

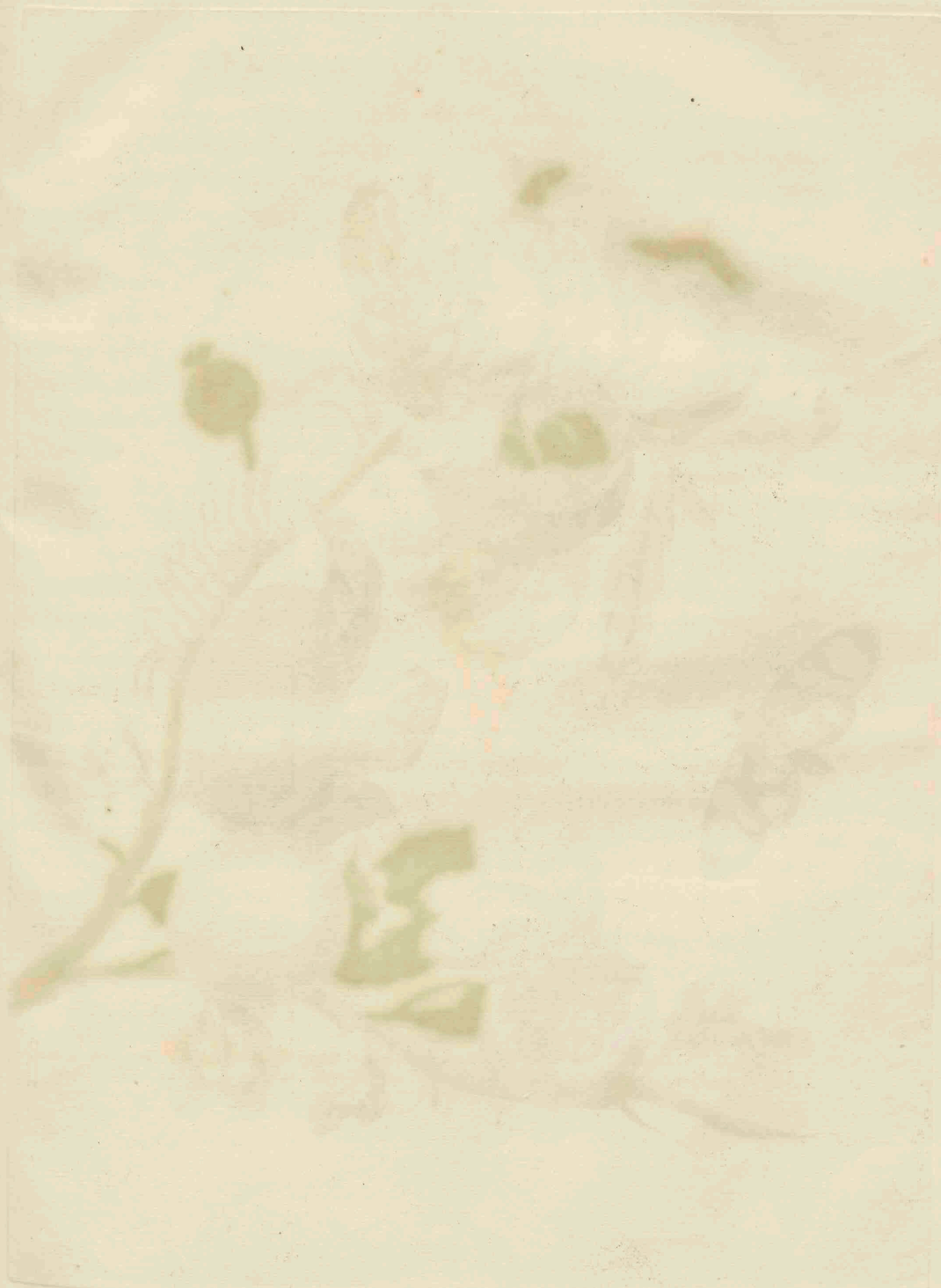
Istiusmodi magnas nigrasque araneas in *Guajava* arbore plurimas inveni, quibus globosus ille nidus, telam crucæ in sequenti figura exhibens, præbet domicilium: non vero, prout à quibusdam peregrinatoribus nobis obtrudi cœpit, longiores telas ducunt. Undique pilis tectæ sunt, munitæ insuper acuminatis dentibus, quibuscum gravissime morfitando periculosa infligunt vulnera, his ipsis simul humore quodam infuso. Communis ipsarum esca sunt formicæ, præda, dum in arbores excurrunt, haud facile effugiens; quod more omnium aranearum octo oculis instructæ sint, quorum bini sursum, bini deorsum, bini ad dextram, bini denique ad sinistram spectant. Formicarum defectu, ipsas è nidis tollunt aviculas, omnemque corpusculis cruorem exsugunt. Pellem quidem pari modo ac crucæ subinde mutant; nunquam tamen volantes reperi. Minus araneorum genus, quale telæ inhærens delineatur, ovula gerit sua sub ventre in placenta quadam, ubi etiam excluduntur foetus. Pariter octo oculis muniuntur, qui tamen hinc inde & confuse magis, quam in istis majoribus, locati sunt.

Prægrandes in America dantur formicæ, quæ integras arbores una nocte ita fronde sua nudare possunt, ut scopas non arbores referant. Binis sunt armatæ curvis dentibus, forficis instar se ipsos interfecantibus, horum ope sic arboris refecant folia, ut in terram decidant, arbor vero appareat nuda, qualis in Europa ab hyeme reddita cernitur. Decidentem in tellure frondem millenæ excipiunt formicæ, hanc expectantes prædam, in nidos haud pro nutritione sua, sed tenellis foetibus, adhuc vermiculis, statim deferendam. Perinde enim ac culices, semina ponunt alatæ formicæ, unde vermiculi sive acari duplicis generis excluduntur, aliis eorum telæ semet involventibus, aliis & plerisque in nymphas transeuntibus. Hæ nymphæ illud ipsum sunt, quod rei ignari formicarum ova nuncupant; cum hæc multo sint minora, illæ ad nutriendas Surinami gallinas faciant, meliusque his vel avena, vel hordeo, pabulum præbeant. Prodeunt ex nymphis formicæ, quæ mutata pelle fiunt alatæ, & tum ponunt ovula, vermiculos istos producentia, quorum nutritioni tanta alacritate invigilant formicæ: in calidis etenim illis regionibus adversus frigora futura non opus est quod sibi prospiciant, quoniam nulla unquam ibi regnat hyems. Cavernas in terris excavant ad octo pedum altitudinem, tam concinne efformatas, ut humanæ artis opus diceres. Quod si aliorsum transmigrare cupiunt, non data ad eousque perveniendum via, pontem hoc sibi struunt modo, ut prima alicubi dentibus ligno infixis quiescat, secunda priorem sequatur eique adhæreat firmiter, tertia rursus secundæ, quarta denique tertiæ & ita sibi ipsis porro invicem appendentes, libere sese exponant vento, quousque hujus flatu ad istum locum projiciantur, & sic millenis aliis transcurrentibus pro ponte inserviant. Cum araneis, reliquisque omnibus hujus terræ insectis, perpetua his formicis intercedit inimicitia. Quando è cavernis suis erumpunt, id quod singulis annis fit semel, innumera earum prodit multitudo, qua domos replent, ex uno in aliud conclave transmigrant, & animalcula cuncta majora, minora, exsugendo necant. Majus istiusmodi phalangium momento fere hinc est consumptum, quoniam tantis cumulatur acervis, ut expedire tam cito sese & à periculo liberare nequeat. Quin ipsi homines fuga sibi caveant oportet, adeo unum post aliud acervatim permeant cubiculum; atque sic tota domo vastata & quasi tersa, proximam petunt, donec tandem ad suas redeant caveas.

Aviculæ *Colobritgens* Belgis dictæ ab araneo nidis suis insidentes capiuntur, aliàs cibus Sacerdotum Surinamensium, quibus, ceu relatum mihi est, aliis vesci cibis prohibitum est. Quaterna perinde ut aliæ aves ponunt ova, eaque incubando excluduntur. Celerime volitant aviculæ, expansisque mel è floribus sugunt alis, ut immotæ veluti in aère hæreant, variis elegantissime pictæ coloribus, ipsoque pavone pulchriores.

P. Slayter Sculp.

J. Huxley Sculp.

EXPLICATIO FIGUR. XIX.

Hic ramus *Guajava* exhibetur, arboris ex fructu ab Indis *Guajava* vocata. Quantam in Germania malus, altitudinem acquirit, folia cum prunorum foliis conveniunt, flores lactei multis flavescensibus donantur staminibus. Fructus, cortice teneriore sulphureo cinctus, carnem habet rubicundam, quæ & cruda & cocta grati est saporis: intus femina continet exigua plura, rubescenti pulpæ inhærentia, atque hæc cruda assumpta pariter quidem bona est; attamen ubi coquitur fructus, quicquid feminum & humiditatis adest, cochleari solet eximi, atque sic ad placentas & conservas inde parandas adhibetur. Facillime crescunt hæc arbores, quia solum naturæ ipsarum congruit, sic ut copiosæ sponte & in sylvis nascentes inveniantur.

Magnarum hujusmodi erucarum non paucas & in prædicta arbore reperi, & foliis ejusdem nutrivit. Ex atro striatæ candicant, ab utroque latere quinquaginta punctis rubicundis instar corallorum splendentibus ornata. Clar. Leuwenhoekius quidem hæc puncta corallina oculos esse putat epistola 146 a pag. 430 ad 452. verum mihi id ipsum hucusque nondum patuit, quippe cum ista ratione & à tergo & à lateribus pabulum nullo negotio detegerent, quod tamen in hanc usque diem non observavi, certe palpebris illas nullis, vel membrana oculos claudente, instructas vidi. Cum ad justam pervenerunt magnitudinem, prægrandem forma nidi telam struunt, ex arbore pendulam, quo facto in aurelias transformantur, ceu An. 1699. die 20. Octobris apud me contigisse notavi, unde 22. die Januarii ejuscemodi phalænæ prodierunt, cum nigris striis albicantes. Nonnullæ tamen erucarum, rariore metamorphosi, candidiores fiebant acari, post elapsos decem dies iterum in muscas eleganter viridescentes permutati.

Superiorem viride tinctam erucam eisdem foliis ad d. 2. Augusti Anni 1700. alui, tum vero in aureliam transiit, qualis in uno foliorum hæret, & hinc die 15. 16. & 17. tales productæ sunt papiliones, ex atro maculatæ & transparentes.

Bini in hac & præcedenti icone exhibiti rami sunt | Et usque protulit. Diversa cognomina, quibus à
ex *Guajava alba-dulci cap. 63. P.I. Horti Amsteloda-* | variis auctoribus insignitur, omnia collecta reperies
mens. descripta. Duplex enim ejus species in Horto | in *Flora Malabarica mea, sub nomine, Guajava*
Amstelodamensi colitur, quæ utraque flores ibi fru- | *alba dulcis, fructu longiore. Herm. Catal.*

EXPLICATIO FIGUR. XX.

ANno 1700. mense Aprilis commorata in prædio Surinamensi, quod erat Feminae Soomelsdyk, & Providentia nuncupari fueverat, varias de insectis observationes collegi, ingenti quoque copia arborum *Gummi Guttae* sponte nascentium ibidem reperta; quarum unius hic ramum exhibeo. Instar betulae in Europa fere crescit arbor, exterius cortice albicante striato obducta; hoc inciso, exstillat gummi, quod ipsum ut describamus, non erit opus, quippe pictoribus solummodo cognitum est.

Reperi magnam istiusmodi, & atra viridique stria notatam erucam in hac arbore, cujus etiam fronde ad finem usque mensis Aprilis à me nutrita fuit, ubi postquam globosam lignei coloris fabricasset telam, huic inclusa in aureliam mutata est, atque ex illa die 3. Junii in papilionem elegantissimum, qualis hic & in aëre & ramo insidens expressus est. Antequam transfigurata esset eruca, viridis in rubicundum transiit colorem, prius scilicet, quam aurelia fieret, erucam perfectam jam nactam magnitudinem.

Variae sunt arbores Gutta Gamba fundentes, uti Carcapuli Acoftæ, item Carcapuli Linschotani, (quarum prior non solum convenit cum Coddam-Pulli, in Part. I. Horti Malabar. descripta, sed eadem est,) tum quoque hic depicta, denique & Esulæ Indicæ affinis planta, de qua Bontius lib. VI. cap. 57. Inquitur. Gutta Gamba vero ex arbore Coddam-Pulli in Horto Malabarico descripta stillare, S. à Dale in Pharmacologia sua pag. 484. arbitratur.

J. Kuster del. Sculp.

J. Meibor Sculp

E X P L I C A T I O F I G U R. XXI.

M *Arquias* dicitur in America hic fructus; præcedens eundem flos est *Flos Passionis*, nostris tamen in Europa crescentibus multo major, qui odorem spirat suavissimum, è longinquo olfactum gratia sua perfundentem. Planta ipsa uti *Convolvulus* scandit, ad frondeas casas in hortis vestiendas aptissima, licet illa Surinamenses Belgæ non multum utantur, sic ut binorum annorum spatio integram crescendo tegat viridem casam, quæ variis animalculis alatis suavitate odoris eò allectis postmodum dulce præbet habitaculum. Fructus nigrum continet semen, albo glutine circumdatum, quod refrigerantis & pergrati saporis est.

Prima majusculo folio insidens eruca, eodem etiam vescitur: An. 1701. die 28. Maji texture inclusa in aureliam, qualis juxta erucam depicta cernitur, & ex ista porro die 7. Junii mutata est in papilionem diurnam exiguam, uti volantem exhibui.

Secunda cauli inhærens eruca, viridi tincta colore, ultimo die Maji in floribus prædictis à me reperta fuit, eosdem depascens. Raro admodum gaudebat domicilio, quod ex variis tubulis super cava lignorum frustula erectis compositum erat, hinc inde domum suam multis instructam capsulis percurrente eruca, & jam ex uno tubulorum, mox iterum ex altero prospiciente, veluti in apice ejusdem cernitur. Die 10. Junii in fuscum ejusmodi transformata est animalculum, quale insidet cauli, rubicundis maculis distinctum.

Erucula tertia, cujusmodi in fructu hæret, etiam folia plantæ pro esca habet. Die 4. Junii apud me telæ se involuit istius formæ, ac in caule posita conspicitur; unde porro die 14. tam pulchre variegata prodiit musca, quam in caule fedet, pedibus fissis, atque tenerrimis, adeo, ut ad levissimum attractum deciderent.

Hæc planta est Murucua Guacu Marggravii, à florum forma Flores Passionis dicuntur; eandem fructu citriformi, foliis oblongis Plum. 64. Tab. 80. A Tournefortio etiam in Institut. Rei Herbar. vocatur Granadilla fructu citriformi, foliis oblongis; & ab Hermanno in Catalogo Horti Academici dicitur, Guajavæ folio major. Hermannus postquam hanc plantam in Catalogo Horti Academici suo interplantas retulisset, quæ à florum forma Flores Passionis dicuntur; eandem nihilominus in Prodromo Paradisi Batavi inter Cle- matum species (quibuscum neque floris, neque capsulae seminalis respectu convenit) rursus locavit, ac si antea in Catalogo longe aberrasset: hoc ipsum tamen idem Hermannus denuo in ipso Paradiso Batavo pag. 177. emendavit.

EXPLICATIO FIGUR. XXII.

Rubicunda hæc *Lilia* ex albicante bulbo passim sponte progerminant, viridi folio sericum splendore suo imitante; vires eorum tamen sunt ignotæ. Bulborum nonnullos inde mecum attuli, qui in hortis Belgicis prius flores, dein folia protulerunt.

Quam virenti cernis irrepere folio erucam, pilis hirta est nigris, ferrea fila duritie æmulantibus, capite ac pedibus rubet, corpore ex cœruleo maculata, cingente maculas circulo flavescente. Foliis liliorum virentibus pasta, die 4. Junii textum oviforme contextit, cui inclusa in fuscam transfigurabatur aureliam, qualem plantæ medio apposui: ex ista die 30. Junii elegans prodiit nocturnus papiliunculus, cujus alæ anteriores ligneo seu ex fusco pallente, posteriores aurantio maculis nigris interstincto colore, tinctæ erant, ceu in volante hic repræsentatur.

Exigua vero isthæc *Eruca*, cum viridi & albicante stria rubens, in agro Surinamensi graminibus ad hæc *Lilia* proximis inhæsit. Die Augusti 10. telam sibi struxit candicantem, uti folio imposta cernitur, unde ejusdem mensis die 24. musca ex atro sulphurea, qualem hic pariter vides, producta est.

Eruca hæc ab ista, cui Fol. 12. *Banana esca* esse dicitur, prorsus differt, quamvis inter utriusque phalænas nullum fere discrimen intercedat.

Planta hæc Lilionarcissus Polyantos, flore incarnato, fundo ex luteo albescente vocatur apud Sloane in Cat. Jamaic. & ab Hermanno in Para. | *dis. Batav. appellatur Lilium Americanum puniceo flore, Bella dona dictum.*

D. Huxley Sculp.

P. Heyder Sculp.

EXPLICATIO FIGUR. XXIII.

Fructus hic pallide flavescens *Baccoves* dicitur, estque species *Banana* Icone XII. exhibitæ, cujus folia etiam cum his plane conveniunt. Fructus haud aliter, quam in Europa poma & pyra, discrepant, *Baccoves* tamen carne quodammodo gaudent teneriore, quam *Banana*. Iisdem uterque usibus inservit, præterquam quod hic fructus aceto, ex aquâ & saccharo parato, indi soleat, quo citius acescat.

Eruca fusco tincta pigmento, in foliis hujus arboris à me reperta, quatuor aculeis in dorso armatur, caput veluti coronâ superbit, cauda bifida, pedesque sunt rubicundi. Die 3. Decembris fixa hærens in aureliam coloris lignei & ex utroque latere duplici macula argentea fulgentem transformata fuit, unde 20. ejusdem mensis die pulcher factus est papilio, cujus binæ superiores alæ interius colore ochræ candidiore, binæ inferiores è coeruleo peramoeno pictæ sunt, toto papilione exterius flavis, puniceis, albis & nigris striis insignito: Parvus Atlas in Belgio nuncupatur.

Coeruleatam cum ovulis suis Lacertam ideo maxime appofui, ut majus iconi accederet ornamentum. Domi meæ in terra nidificaverat, quatuor ovis rotundis & albicantibus in nidulo positis, veluti tria sunt illa caudici imposita. Iter in Belgium parans eadem mecum in navem deportavi ova, unde tenellæ in mari excluderentur lacertæ, exiles, neque majores, quam earum una in caule cernitur; sed matris & pabuli defectum morte luebant.

Hæc est species Musæ Serapionis fol. XII. re- | *rici fol. 20. sedecim numeratæ leguntur, singula-*
presentata. Illud Musæ genus varias diversasque | *rum discrimine appofito.*
continet species, quarum in Part. I. Horti Malaba-

EXPLICATIO FIGUR. XXIV.

Hic *Carduus spinosus* in agris Surinamensibus sponte proveniens, flavis ornatur floribus, & *Maccaï* ibidem nuncupari fœvit. Ad hominis fere pertingit altitudinem; prægrandia ejus sunt folia, cæsiis venis eadem perreptantibus.

Vescuntur spinosæ hujus plantæ radice vermes exigui, capite & cauda nigri, corpore autem ex aurantio tincti, qui pedetentim in parvos scarabæos flavis adspersos maculis transfigurantur, quemadmodum mense Martio An. 1701. observavi, & hic plantæ inferius appingi curavi. Cum vero istorum vermiculorum metamorphosis ab illa, quam communiter eruca subeunt, multum differre mihi videretur, ulterius circa scarabæorum transmutationes investigare circumstantias decrevi.

Aliud itaque die 26. Martii An. 1701. adhuc reperi genus vermium ligno putrido inclusorum, qui paulatim & mutatione oculis conspicuâ, in scarabæos transibant, pristina vermium forma in ventre quodammodo superstite remanente, velut in superna plantæ parte exhibui. Crescunt vermium dentes, exporriguntur, & in cornicula Scarabæorum abeunt; alæ corporis initio coloris ochræ tandem nigricant, prout reliquum animalculi corpus sensim sensimque transformatur, crescit & ad perfectam molem augetur. Ponunt ova sua hi Scarabæi, unde rursus postea excluduntur vermes, qualem medio cardui imposui.

Planta hæc est Papaver Spinosum Caspar. & Joh. | Rei Herb. non sine ratione novum constituit genus, Bauhini; ex quo tamen Tournefortius in Institut. plantam proponens sub nomine Argemone Mexicana.

J. Meunier Sculp

J. Huyter Sculp.

EXPLICATIO FIGUR. XXV.

Hæc *Vanilla* species est maxima, ex binis, quæ in agro Surinamensi crescunt. Earum altera minore folio & fructu prædita est; folia hujus digitum crassitie adæquant, neque Sedo vulgari domestico in Europa sunt tenuiora. Hæc in arbores uti Clematis ascendit iisque adhæret firmiter; caulis & folia coloris sunt graminei, fructus viridis instar fabæ triangularis scætet feminibus oleosis suaveolentibus. Sponte passim nascens ad arborum excurrit excelsissimas, præcipue tamen illas, quæ in locis sunt humidis ac paludosis. Cum usus ipsius fructus ad conficiendam Succolatam satis innotuerit; has terras dolendum est curiosis destitui incolis, qui istas colant arbores atque alias id genus plures disquirant, in tam vasta & fertili regione procul dubio reperiundas.

Huic plantæ sæpius irrepere vidi Erucas istas punicei coloris & ex flavo striatas, (veluti & in *Murucuja* Flore Passionis dicta fol. 21. cerni possunt,) ad finem usque Maji mensis cadem nutritas; tum fixæ manentes in nymphas, atque hinc die Junii 7. in pulchras ejusmodi papiliones transierunt, quarum interius croceo, latus exterius flavo, rubicundo, fusco tinctum erat colore, adperso maculis argenteis; quales hic, alteram volitantem, alteram quiescentem, delineavi.

Quæ præterea in foliorum infimo adhuc conspicitur erucula, viridis, die 12. Februarii an. 1700. apud me in exilem degeneravit aureliam virore perfusam, unde sequenti die exigua phalæna cineritii coloris producta est, volando velocissima.

Hæc est Volubilis siliquosa Mexicana, foliis plantaginis Rari, ab Hernande in Histor. Mexic. Elilxochitl, flos niger & aracus aromaticus, à Plumerio in tractatu cui titulus Nova plantar. American. genera, Vanilla flore viridi & albo, fructu nigrescente vocata. Diversis adhuc aliis planta à diversis auctoribus insignitur nominibus, quæ collecta inveniuntur apud Pluckenet. in Almagesto Botanico pag. 381.

EXPLICATIO FIGUR. XXVI.

EXhibet ramum arboris *Cacao*, cujus folia sunt dura, rigida & graminei coloris. Crescunt hæ arbores altitudine mali, simul flores & fructus, tam maturos, quam immaturos ferentes: rubicundi flores utrinque ex ligno progerminant: fructus teneriores cum rubore viridescunt; maturi vero tanquam citri flavescent, cortice tecti crassiore, qui ad solum pingue reddendum loco fimi adhibetur. Semina seu fabæ, antequam in alias peregre transmittantur regiones, in umbra probe siccantur. Gaudent agro Surinamensi atque in eo lubentissime excrescunt hæ arbores; verum culturæ sunt difficilioris, quoniam alia semper sub arbore latere debent, quæ adversus magnum ardorem solis illas tueatur, huic ferendo non pares: unde fit, ut tenerioribus *Bananas* seu *Baccoves* apponantur, quo postea istarum umbra à nimio æstu tegi possint.

Nigricantes ejusmodi erucæ, rubentibus notatæ striis, qualis virenti folio inhærens cernitur, in hac arbore plurimæ à me repertæ sunt, illius frondem depascentes. Striæ rubicundæ punctulis niveis distinguuntur. Torpentes & segnes naturâ, die 26. Martii in aurelias, & hinc die 20. Aprilis in phalænas albicantes, striis punctulisque nigris suaves, permutatæ sunt.

Hæc arbor est Cacao Clusii & Amygdalis similis Guatimalensis B. Pin. neque ad ullum à veteribus descriptum genus referri potest; quamobrem Cl. Tournefortius inde peculiare in Instit. Rei Herbar. genus constituit, ubi etiam flores & fructus illius accurate descripsit & delineavit.

P. Slayter Sculp.

P. Huyter Sculp.

EXPLICATIO FIGUR. XXVII.

Fructus hic pomum *Sodoma* vocatur, natus in planta, quæ sesquiulnæ vel duarum ulnarum nanciscitur altitudinem, undique, folio etiam non excepto, acutis spinis horrida, perinde ac si natura præmonitionis addere signum voluisset, cum in cæteris ad tactum mollia sint folia. Fructus sive poma isthic flavescent, in planta hic producta rubescunt, venenata admodum, sic prorsus, ut homines non minus atque bruta interficiant comesta: intus seminibus, rubentis quodammodo & fuscæ coloris, repleta sunt.

Erucam spadiceam cum striis rubicundis, ceu superius virenti irrepit folio, in planta reperi. An. 1700. die 24. Septembris fusca inde facta est nymphea, qualis ibidem cernitur; & hæc in flavescentem die 12. Octobris transiit phalænam, è fusco maculatam, uti pariter folio insidens depicta est.

Vermis in caule repit, aurantio gaudens colore, quem attulit mihi serua Nigrita, simul edocens, pulchras inde produci locustas. Hic in fuscam mutabatur bullam, quæ in viride ejusmodi animalculum (ex unanimi incolarum assensu) debebat transformari, sensim alis vestiendum, ad instar locustæ volantis: attamen cum rotunda hæc nymphea morte periret, id ipsum observare mihi non licuit. Quoniam autem alii ex propriis observationibus de rei istius certitudine mihi affirmarunt; hic omnino illud silentio præterire nolui, ut si qui sunt novitatis amantes, illis in veritatem inquirendi occasionem præberem.

Vocat hanc plantam Tournefortius in *Institut. Rei Herbar. pag. 149.* Solanum Americanum molle, foliorum nervis & aculeis flavescentibus, fructu mammoso, & Plukenetius in *Phytographia sua Tab. CCXXVI. Figur. I.* Solanum Barbadense spinosum, foliis villosis, fructu aureo, rotundiore, pyri parvi inversi forma & magnitudine. Licet enim villosiora à Plukenetio pingantur folia, quam hic fit, una eademque nihilominus est planta. Sloane appellavit illam in *Catalogo suo Plantar. Insul. Jamaic.* Solanum pomiferum tomentosum fructu pyrififormi inverso.

EXPLICATIO FIGUR. XXVIII.

Elegantes & reliquis omnibus majores *Citri* in agris Surinamensibus sponte pro-
veniunt. Arbores magnitudine altissimas in Europa malos æquant, folia &
flores cum vulgaribus citreis plane conveniunt, præterquam quod majores sint & cras-
siores, habito respectu ad prægrandes fructus; qui intus parum pulpæ continent,
extus crassissimo cortice cinguntur, in maturis, ut in vulgari Citro, flavescente:
conditus hic cortex placentis admiscetur, & in Belgio *Zuccade*, in Germania *Citronaat*
vocatur.

Mirum & prorsus singulare animalculi genus in hac arbore reperi, ab erucis omni-
no discrepans, quod ejusdem foliis vescebatur, iisque limacum more inhærebat,
cum pelle quadam vestiantur pedes, cujus ope foliis se agglutinat. Venenata sunt ani-
malcula, ita ut membra quoque ab illis tacta rigeant & inflammentur. Die 11. Junii,
Anno 1701. exuviis dejectis textum struxerunt, ceu in folio cernis, & ex uno illo-
rum die 27. ejusdem mensis, (me navem Belgium petentem jam ingressa,) tam rara
erupit exilis phalæna, quam in eodem arboris folio conspicitur.

Scarabæum nigricantem & ex rubro flavoque pulchriter maculatum fructui propter
ejus raritatem imposui, ut iconem adimpletam magis ornarem: insecti quamvis in-
cognitam mihi originem aliis investigandam relinquam.

*Citri hic ab Auctore descriptæ jam satis superque | decima icone depictæ; quamobrem de illis haud multa
in Belgio cognitæ sunt arbores, non minus uti Limo- | subjungenda esse duxi.
num septima & decima, atque Granatæ arbor un-*

J. Müller Sculp.

J. Hudson Sculp.

EXPLICATIO FIGUR. XXIX.

PRægrandis hic & egregius fructus *Pompelmoes* Surinami nuncupatur. Arbores mali crescunt altitudine, fructuum copia admodum onustæ, sic ut ramos à pondere frangi, periculum sit. Cedit fructus dulcedine pomo aurantio, minus tamen acidus citreo; vincit utrumque corticis & pulpæ duritie & proin quoque saporis suavitate.

Insident arboribus, virentemque earum depascunt frondem erucæ virides, quibus caput coeruleum, corpus est pilis oblongis onustum, ferreo filo non mollioribus. Die 3. Augusti coeperunt agglutinari, in aurelias ex spadiceo maculatas dein permutatæ; unde ejusdem mensis die 19. tam venustæ exierunt papiliones, variis pictæ coloribus, nigro, viridi, coeruleo & albo, atque auri & argenti instar fulgentes; adeo veloces autem & altivolantes, ut vix nisi per erucarum metamorphosin capi possint illæfæ.

Hæc arbor est Malus aurantia Indica, fructu | *differentia fructuum in pulpæ his ipsis inclusæ colore,*
omnium maximo, Pumpelmus dicto, cujus binas | *veluti Hermannus in Catalogo Horti Academ. suo pag.*
species distinctas in arboreto Ceylonensi, aliarumque | *405. annotavit, ubi & hanc arborem prædicto no-*
in India Orientali regionum, colunt, consistente solum | *mine insignivit.*

EXPLICATIO FIGUR. XXX.

P*Alma Christi*, in regione Surinamensi Belgis *Olyboom* vocata, crescit altissime, spectatu elegans, flores gerit flavescentes, quos capsulæ feminales echinatae sequuntur; femina initio virentia, matura, sunt fusca. Si coquatur in aqua semen, elicitur & aquæ innatat oleum, quod isthuc loci non solum ad varia vulnera sananda, verum etiam ad flammam in lampadum ellychniis nutriendas, ut noctu luceant, usurpatur.

Arboris folia esca sunt cruce, quæ feminibus superne irrepit, subviridis & longioribus pilis albicantibus instructa. Die 3. Maji in aureliam transmutata est, uti feminibus inhærens cernitur, unde mensis ejusdem die 17. papilio nigricans prodibat, cujus duæ anteriores alæ sulphureo, duæ posteriores coccineo erant imbutæ colore.

Nigricans cruce, ex feminibus pendens, maculis adornatur flavescens, in his aliisque arboribus plurima semper reperiunda. More Indorum quasi in lectis pendulis continentur, unde nunquam integro exeunt corpore. Aliò pabuli quærendi gratiâ migraturæ, istas domus suas, ex sicca arborum fronde ut videtur constructas, ritu cochlearum secum asportant, quas tum alicubi moraturæ artificio singulari affirmare sciunt. Die Aprilis 14. in nidulo suo hæc transfigurata in vilem transiit phalænam, natura admodum feram.

Hæc planta est Ricinus Americanus major, | sive Citavanacu Parte II. Horti Malabarici descripta.
caule virescente Hort. Reg. Paris. & Avanacœ |

P. Heyer Sculp.

J. Hayler del.

EXPLICATIO FIGUR. XXXI.

HÆ *Rosæ*, ex Caribicis Insulis in agros Surinamenses translatae, ibi late crescunt; niveæ quando matutino tempore aperiuntur, rubicundæ post meridiem, vespere iterum decidunt.

Candidas istiusmodi & maculis puniceis suaves erucas, qualem folio imposui, ut in minorum Limonum arboribus icone 17. expressis, etiam in his rosis inveni. Præbent escam virentia fruticis folia, quibuscum à 26. ad diem Augusti 30. illas alui, quando iisdem agglutinatae, cineritii coloris factæ sunt nymphæ, die 14. Septembris An. 1700. duplicis generis papiliones iterum producentes. Harum altera nigricat & flavescit, altera latere interiore atroviridi conspicua est, alarum posticis exterius colore puniceo, maculis flavis, cœruleis & rubicundis distincto, pulchre tinctis; quod ad reliqua, pictura in ambabus eadem apparet.

Hæc est Rosa Sinensis à Ferrario in sua Florum | *lecta reperies in Flora mea Malabarica, sub titulo,*
Cultura hoc nomine descripta, optimoque jure Ket- | *Alcea arborescens Japonica, pampineis foliis sub-*
mia Sinensis fructu rotundo à Tournefortio nuncu- | *asperis, flore mutabili, sive colorem mutante*
patur. Nomina illa numero plurima, quibus plan- | *Breyn. Prodr. 2.*
ta hæc à variis Auctoribus proponitur, omnia col-

EXPLICATIO FIGUR. XXXII.

HÆc planta, Surinamensibus Belgico idiomate *Slaapertjes* nuncupata, quam in horto meo colui, vulneribus imponitur, quod ad curationem eorum conducit. Noctu folia plantæ omnia complicantur, binis semper ita sibi invicem junctis, ut unum esse videantur. Caule prædita est duriore, sex pedum altitudine nascitur, flores profert flavescentes exiguos, unde oblongæ & tenues emergunt filiquæ, plurimo parvo semine foetæ, radix fibrosa albescit.

Vescebantur virenti fronde erucæ, cujusmodi unam frutici inhærere cernis, virides, roseis adornatæ striis, & duobus corniculis munitæ. An. 1700. die 20. Maji deponere exuvias inchoarunt, & colores indutæ magis exaltatos, sic in aurelias mutatæ sunt rubicundas, argenteisque maculis coruscas. Hinc vero die 4. Junii ejusmodi papiliones spadiceæ & flavo venustæ eruperunt, ceu binæ, in aëre volitans, atque plantæ infidens, delineatæ sunt.

Planta hæc à Pisone Lib. IV. cap. 23. nomine Paiomirioba secunda describitur, & in Catalogo Horti Academici Lugduno-Batavi ab Hermanno Senna Occidentalis, odore opii minus viroso, foliis glabris obtusis appellatur. Quia vero non nisi flore solum convenit cum Senna Alexandrina & Italica; illa à Cl. Tournefortio jure meritoque refertur ad Cassiam fistulam Alexandrinam, ad quam propius florum & fructus similitudine accedit, eique dicitur Cassia Americana foetida, foliis subrotundis acuminatis, quemadmodum pag. 619. Instit. Rei Herb. legitur.

P. Mayer Sculp.

EXPLICATIO FIGUR. XXXIII.

Quandoquidem *Ficus* Americanæ, omni ex parte similes illis sunt, quæ in Europa reperiuntur, istas ut describam, plane non erit opus. Majori copia in agris Surinamensibus crescere facillime possent, modo ab incolis cultæ magis propagarentur; cum fructus sint adeo suaves atque refrigerantes, calidas regiones inhabitantibus longe utilissimi.

Erucas inferius appositas, virentia folia depascentes, ex his arboribus collegi. Die Martii 22. ex viridi colore cum striis flavescens, in aurantium rubicundis striis per totum corpus insignem, transmutatæ sunt, capite insuper & cauda nigrescente, ita ut nova pictura vestitæ à pristinis plane dissimiles viderentur erucæ. Neque etiam post hanc metamorphosin ullum amplius sumebant pabulum, sed in nymphas hepatici coloris pedetentim transibant, unde An. 1701. die April. 12. phalænæ spadiceæ prodierunt tam elegantes, quam in una volante ad summitatem iconis potuit exprimi. Hanc paucis diebus post infecuta est alia, colore multò obscurior, aliterque maculata priore, quemadmodum in caudicis apice hærens ostendit.

Multa de hac planta subjungere mihi res videtur | tamen specierum illius plures inveniuntur, fructuum
omnino supervacanea, quippe cum in Europa, quæ | differentia maxime inter se discrepantes; veluti apud
nam sint arbores *Ficus*, quinam ejusdem fructus, | Tournefortium in *Institutionib. Rei Herb. pag. 262.*
unicuique satis superque innoverit. *Diversarum* | 263. legitur,

EXPLICATIO FIGUR. XXXIV.

U*Væ*, tam rubro & cœruleo, quam viridi & albo acino, læte admodum citoque in terris Surinamensibus crescunt; adeo ut palmes abscisus, foloque mandatus, sex mensibus elapsis uvas proferat maturas, & sic totius anni decursu fructus carpi queat, si idem propagandi modus singulis mensibus repetatur. Dolendum sane, isthuc loci non habitare, qui huic culturæ studere ament; vinum quippe Surinamum transferri non foret opus, quin potius inde in Belgium transvehi illud posset, cum quotannis vindemias sæpius ita colligendi daretur opportunitas.

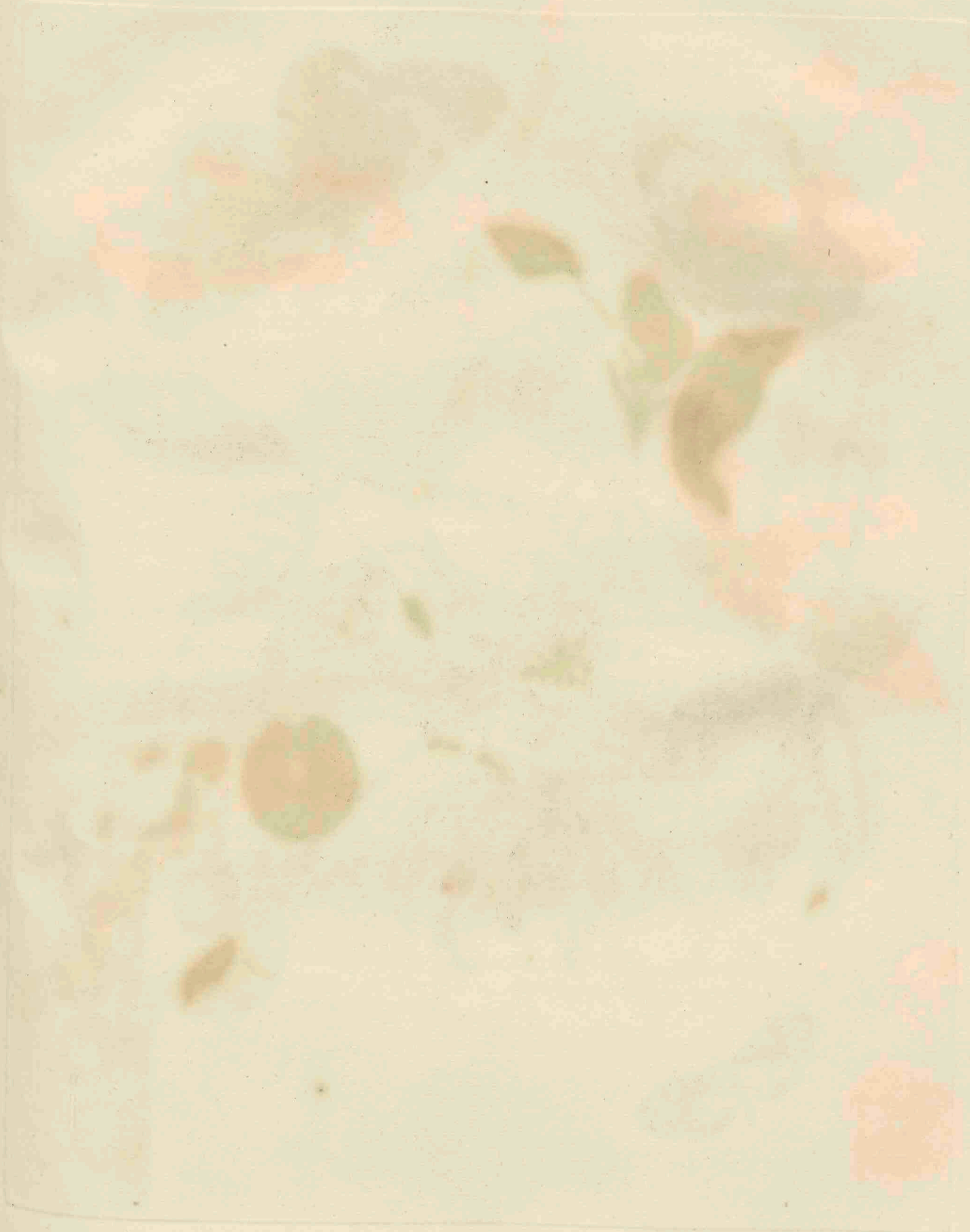
Erucas istiusmodi, qualem in Tabula simul expressi, d. 26. Augusti folia vitiginea depascentes reperi. Spadiceo & suaviter candicante colore nitidæ erant, reptatu celeres, pastu voraces, atque hinc copiosa & coacervata excrementa: postremum corporis segmentum macula nigricans distinguebat, cujus medium nivea pellicula crystalli instar splendente conspicuum erat, quæ quoties respirabat infectum, alternatim elevabatur rursusque concidebat. Arbitratur in erucis plures se observasse oculos Leuwenhoekius, uti scriptum legitur Epistola 146. à pag. 430. ad 452. verum mihi eodem detegere nondum contigit, tametsi erucas ingentes sæpius habuerim. Die 26. Augusti, Anno 1700. una ex his in pampino pulchre contortiplicato, sueta erucis metamorphosi, aurelia facta est: die 15. Septemb. elegans inde phalæna emerfit, viridis, sed alarum posticis colore cœruleo & rubicundo inter se mixtis picta.

Quandoquidem Vitis in Europa ad necessitudinem | *rica, vararum species diversæ multo labore coluntur;*
rei satis cognita jam est, & plures, quam in Ame- | *de illis aliquid addere haud necessum erit.*

p. Huet sculp.

EXPLICATIO FIGUR. XXXV.

Icone hac repræsentatus ex arbore sylvestri ramus est, cujus fructus, tanquam globuli rosariorum apud Pontificios, sibi invicem juncti cohærent. Flores ut Mali Persicæ colorati sunt; fructus viridescens, septem vel octo numero conjuncti pendunt.

Erucarum istius generis, quod hic ad vivum delineavi, prima in hac arbore à me reperta fuit, rubicunda & fuscis maculis insignita. Postmodum easdem ingenti copia vidi in Palma Coccus ferente, quam Operi meo inferere nolui, tum quod ab aliis jam satis descripta & depicta sit, tum quod ob magnitudinem nimiam huc non quadret. In hac Palma sacculum composuerant, seu tela ducendo formaverant, jam dictæ crucæ, qui longitudine ad dimidiam fere ulnam accedens, colore ochræ similis, arctus & dense contextus erat, innumeris tam crucis, quam erucarum exuviis repletus. Ego vero ad ædes meas asportatum, folio arboris hic exhibitæ postmodum appendi sacculum, ulterius erucarum mores investigatura: atque sic de die illas in sacco manere reconditas, noctu autem ad pabulum quærendum emigrare observavi, sacculo proxime ad fructum ex folio pendente. Mensis Aprilis initio his arboribus & circa easdem agglutinatæ in nymphas transformatæ sunt eleganter tinctas, quæ diebus 14. 15. & 16. Aprilis papiliones flavos, puniceis maculis conspersos, produxerunt.

Eruculas hirsutas & fuscas, comam virentem depascentes, pariter in eadem arbore observavi. Die 9. & 10. Aprilis telæ semet incluserunt, & die 23. ejusdem mensis papiliunculi transparentes inde prodierunt, ex atro pulchriter maculati, qualem inferius ad plantam delineatum dedi.

Hanc plantam apud neminem hucusque vel de- cupari posset, Coronilla Americana arborescens,
scriptam vel icone expressam videre mihi contigit, floribus dilute rubescentibus.
præter hanc Auctorem nostram; meoque iudicio nun-

EXPLICATIO FIGUR. XXXVI.

PLantam hanc cum in dumeto reperissem, nulla vero isthuc loci refecari possit, quin statim marcescat, illam ab Indo servo è terra cum sua radice effosam, domum transferri, & in hortum meum locari curavi. Albissima gaudet radice, Nicotianæ aliàs quodammodo similis, florem profert candidum, Hyacinthi radice tuberosa Clus. æmulum, quo deciduo, post elapsum sex mensium tempus iterum floret. Nomen & vires ejus prorsus ignota sunt Surinamensibus, quippe quos talia investigandi nulla tenet cupido; quin me alia præter sacchari arundinem in agris quærentem deridebant, cum tamen in vepretis longe plura meo judicio detegi possent, modo hæc essent pervia: tot enim carduis & spinis densa horrent, ut mancipia securi armata præmittenda essent, ad aperiendum mihi transitum quodammodo penetrabilem, qui nihilominus mihi erat difficillimus.

Puniceam & ex albo nigroque eleganter variegatam erucam foliis plantæ vesci observavi. Anno 1701. die Aprilis 14. in aureliam, atque hinc porro die 26. ejusdem mensis in fuscam & candicantem papilionem, quatuor maculis aurantiis in ala posteriore utraque insignem, transformata est.

Inhærebant eidem adhuc plantæ albicantes quædam bestiolæ, depositas exuvias in corporis postico circumgerentes, quibus pediculi virides, à Goedartio Part. I. pag. 90. descriptæ, esca erant in hac planta. Iphis Calendis Aprilis textum sibi struxerunt, unde die decimo post muscæ hujusmodi coloris lignei evolarunt.

P. Shyler del.

P. Kluyter sculp.

E X P L I C A T I O F I G U R. XXXVII.

HÆc planta Surinami *Okkerum*, aliàs *Althaa* nuncupari solita, Botanicis abunde cognita est. In altitudinem viro majorem excrescit; duplici gaudet flore, & ex albo flavescente, & roseo; fructum si dissecueris, lentor tenacitate quasi fila du- cens effluit, coctus vero cibum præbet mancipiis in America.

Erucula plantæ irrepens, ejusdem fronde pascitur. Die 17. Junii Anno 1700. telæ involuta in nympham coloris hepatici permutata est, qualis fructui adjacet, unde men- sis ejusdem die 28. exigua rubescens phalæna prorupit.

Virentium foliorum infimo albicans inhæret bestiola, nigris notata maculis, quæ in planta ista vivit, atque die 1. Martii in animalculum alatum mutata est, quod at- tactum vel levissimum saltu effugiebat.

Hæc planta dicitur Ketmia Brasiliensis, folio | *mo, fructu pyramidali, sulcato, ubi delineata*
ficus, fructu pyramidato, sulcato, à Tournesfor- | *est Part. I. Hort. Amstelod. à Marcgravio in Hi-*
tio in Instit. Rei Herb. à Patruo meo Job. Comme- | *storia rer. nat. Brasil. Quingombo Lusitanis Con-*
lino, Alcea Americana annua, flore albo, maxi- | *genibus & Angolensibus Quislobo.*

EXPLICATIO FIGUR. XXXVIII.

REperi hanc plantam in terris Surinamensibus sponte nascentem, octo pedum altitudine: exiguos obscure rubentes producit flores, capsulae feminales tripartitae sunt, earum qualibet unicum semen continente, quod initio viride, postea fuscum evadit. Extremam virentium foliorum oram cingunt fibrillae quaedam, pariter viridescentes, & singulae capitulo aliquo munitae, qui purgationibus ac enematis praeparandis inservit: decoctorum etiam capitulorum aquam illis exhibere solent, qui morbo ibidem populari, nomine *Beljak*, infestantur.

Folia hujus plantae, similiter ut Anonae no 14. descriptae, esca fuerunt ingentis illius ac viridis erucae, quae famelica licet atque vorax, copia tamen excrementorum minimas non excedebat eruculas, validis corporis motibus quasi reverberans, ubi tangeretur. Die 23. mensis Junii immota haerens exuvias, quas folio impositas cernis, & viridem cum iis colorem deposuit, rubicundo tunc quodammodo tineta. Altera die post in hepatici coloris mutabatur aureliam, proboscide exterius instructam, uti delineata infra cauli adjacet; quae inquieta admodum per quadrantem fere horae continuis se jactitabat contorsionibus. Die 20. Augusti Anno 1700. magna inde phalæna erupit, corpore sex aurantiis orbiculis ornata, quatuor vero alis & sex pedibus nigra elegantissimeque variegata. Proboscis illius ex duobus constat canaliculis, quos ita jungere sibi que invicem applicare scit hoc phalænarum genus, ut unica veluti formetur fistula, & illae mel ex floribus per eandem attrahere possint; quo exsucto proboscidem in orbem arte convolutam sub capite inter oculos recondunt, sic prorsus, ut vix ibi rursus inveniri queat. Fortes sunt, & difficulter satis necantur, ovula ponunt albicantia copiosissima.

Minorem eruculam superius icone expressam eadem plantae fronde alui, usque dum in aureliam d. 6. Maji, ceu supra in caule jacet, atque hinc die 20. ejusdem mensis in aurei coloris papiliunculum, nigricante limbo cinctum, transformaretur.

Planta hæc est Ricinus Americanus perennis, | genus atque Ricinoides, Staphisagriae folio, nun-
floribus purpurascens, Staphidis agricæ foliis, | cupatur. A Casp. Baubino dicitur Ricinus Ame-
Part. I. Hort. Amstelod. descriptus; merito autem | ricanus, folio Staphisagriae, & à Pona, folio
à Tournefortio in Instit. Rei Herb. ad aliud refertur | ficus.

J. Hudson Sculp

P. Huxley Sculp.

EXPLICATIO FIGUR. XXXIX.

HÆc in horto meo Surinami progerminavit planta, nemine vel vires ibi vel nomen ejus me docente. Altitudine plenæ crescit ulnæ, flosculos producit flavescens.

Erucas in hac planta reperi prægrandes, ejusdem folia depascentes, colore virides & ex albo, nigro & rubicundo maculatas. Sub finem mensis Maji telæ, qualem cauli apposui, se ipsas involverunt & in puniceas coloris hepatici aurelias mutatae sunt: unde mensis Junii die 20. unica hæc exigua emerfit phalana, cinerea & nigris albicantibusque maculis insignita, reliquis omnibus mihi morte ereptis.

[Faint, illegible text at the bottom of the page, likely bleed-through from the reverse side.]

EXPLICATIO FIGUR. XL.

DUplex est species arboris, cujus hic delineatum exhibeo ramum, altera foecunda, sterilis altera; hæc mas dicitur, & flores tantum visu suavissimos profert, plena semper densis florum racemis; illa, quam hic cernis, foemina vocata, ex caudice albos protrudit flosculos, unde fructus enascuntur. Admodum differunt fructus illi tum figura, tum magnitudine; quidam ovati seu ex oblongo rotundi sunt, alii contra magis globosi, & rursus nonnulli majores, alii vero minores. Lacteus effluit liquor, si incidantur fructus, semine nigro intus scatentes: grati quoque saporis sunt, ipsoque in ore sumti liquescunt. Maturi flavescunt, cocti autem, quando maturitatis medium circiter attigerunt, optimarum instar raparum sapiunt; quin & solum in aqua decoqui, postea conscindi & sic manducari solent. Truncus veluti caulis brassicæ mollis est, interne cavus, quamobrem ad canales inde parandos, pro excipienda in tectis aqua pluviali, adhibetur. Brevi quidem tempore in altum excrescit arbor, caudice recto, & spectatu jucunda, sed brevi etiam rursus perit. Folia superius ex apice trunci emergunt, quem eleganti spectaculo uti corona dispersa cingunt: isthuc loci Arbor *Papaja* nuncupatur.

Erucas albicantes observavi non paucas in apice proceræ istius arboris, quam, ut easdem colligerem, penitus feci detruncari, quia tum ob altitudinem nimiam, tum propter cavitatem suam conscindi nequit. Virenti fronde ejusdem arboris alui erucas, ad decimum usque diem mensis Junii Anno 1700. cum tela circumtextæ in aurelias hepatici coloris mutatæ sunt, cujusmodi in caule fructus conspicitur; atque hinc die 3. Julii exiguæ prodierunt phalænæ, qualis ipsi fructui inhærens cernitur.

Alias præterea flavescentes crucas, striisque hepatici coloris obductas, in summitate hujus arboris & reperi, & collectas iisdem foliis nutriti, donec Aprilis die 6. fixæ in aurelias, & postea die 20. ejusdem mensis, in albicantes ejusmodi papilio-nes, ceu volitans in aëre delineata est, transformarentur.

Bina istæ arbores, mas & femina, pulchre depictæ & descriptæ sunt Part. I. Hort. Malabar. Illarum denominationes dantur plures, quas omnes in mea Flora Malabarica sub titulo Pepo arborescens & *Papaja Orientalis Columnæ, atque Pepo arborescens mas, seu sterilis Parad. Bat. Prodrom. congregatas invenies.*

p. Sluiter sculp.

EXPLICATIO FIGUR. XLI.

RAdix hæc, *Battates* dicta, rubedine paulo dilutiore tincta est, quam radix *Betæ rubræ* radice rapæ C. B. in Europa: eodem autem modo atque hæc præparatur, vel carni juncta etiam decoquitur, sapore valde ad *Castaneas* accedens, tene-riore tamen illisque adhuc suaviore. Citò adeò crescit & augetur, ut inte-grum agrum brevi temporis spatio unica repleat radix. Instar *Convolvuli* scandit planta, quâ de re & hic delineatam *Arundini* cuidam circumduxi, quæ pariter in istis regionibus circa ripas nascitur, floribus cum rubore flavescentibus ornata. Cœ-rulei sunt flores hujus *Battates*; cujus si terram tetigerit ramus, rursus ibi radices agit, hac ratione per radices, ramos & femina planta multum propagata.

Eruca hujus arundinis irrepit folio, quæ utraque vescebatur herba. Plane qua-drata erat, è flavo viridis, capitulis instructa globosis & rubentibus; pedes ipsius & exiles unguæ tenui & pellucida continebantur pellicula, quæ totius etiam ven-tris erat tegumentum, sic ut in reptatu nulli pedes apparerent, verum ubique, instar *limacis*, ope hujus cuticulæ agglutinaretur *eruca*. Die 22. Julii textum colore ochræ sibi ipsi struxit, unde die Augusti 23. ejusmodi alatum prorupit animal-culum, puniceum atque ex aureo flavo eleganter striatum, quale ad summmitatem iconis volitans delineavi.

Folia *Battates* escam præbuerunt minori viridescenti *eruculæ*, cujus generis hic binas, & in caule, & in folio, repentes expressi, plures vero etiam in *Cucumerum* fronde observavi, tum antrorsum, tum retrorsum reptando celerrimas. Ad extre-mum roseum indutæ colorem, in tenui albicante texto sibi ipsis structo die 24. Au-gusti aureliæ sunt factæ: hinc diebus 29. 30. 31. Augusti duplex *papiliuncolorum* species emerfit, candicans & flava, margine cincta puniceo, velut icon exhibet, alteram quiescentem, alteram volantem.

Arundo hæc Tabula depicta est Cannacorus flore coccineo splendente Tournesortii Instit. Rei Herb. Canna Indica flore fulgenti Cocco splendente Herm Catal. Convolvulus autem eidem circumvo-lutus arundini Kappakelengu in Horto Malabar. dicitur, & Batatas sive Camotes Hispanorum apud Clusium audit, nomine, quo illum describit. Plurimas denominationes, quibus à variis proponi-tur Auctoribus iste Convolvulus, reperies collectas in Flora Malabarica mea sub titulo, Convolvulus Indicus, radice tuberosa eduli, cortice rubro, Batatas dictus, Parad. Bat. Prod. Hucusque tamen, quod sciam, præter Auctorem hujus Operis, nemo flores hujus plantæ delineavit; tametsi in Historia sua Naturali scripserit Piso, plantæ Batata dictæ species producere florem instar Convolvuli. Clusius rescire nunquam potuit, qualem hæc planta vel florem, vel fructum proferret, quin Marcgravius utrumque in illa nasci, negat: ut adeo ex hac figura clare pateat, merito à variis Auctoribus eam inter Convolvulos referri. Hernandez in Historia sua Mexicana in cognata quadam specie, quæ Cacamotic Tlanouqui-loni seu Batata Purgativa ab ipso vocatur, flores si-miles Convolvuli floribus repræsentat, quos eidem plantæ etiam Piso & Marcgravius tribuunt.

EXPLICATIO FIGUR. XLII.

FLos hic dictus Moschatus, Belgice *Muscus-Bloem*, in planta octo circiter pedes alta crescit, subflavus, nullius odoris; ubi decidit, grandis producitur capsula feminalis, plena intus feminibus fuscis, quæ fortem Moschi odorem spirant. Virgines ista filis sericeis excepta brachiis circumdant, more suo se ipsas ornaturæ: foliis ad saginandos gallinarum Indarum pullos utuntur.

Viride quoddam & ex atro striatum Erucarum genus, ceu in capitulo floris superius hæret, in hac planta observavi, quod virenti ejusdem fronde pascebatur. Die 20. Martii in aurelias puniceo coloris, qualem proxime ad erucam posui, transmutatæ, hinc die 2. Aprilis in phalenas albicantes transierunt, cujusmodi unam ad summitatem iconis volantem delineavi.

Menfe Julio insequente aliud adhuc erucarum genus in eadem planta reperi, quod etiam in Guajava Tab. XIX. exhibita prævideram, nigricans & è flavo striatum, capite & cauda rubens. Die 10. Julii tenui se inclusit texto, atque in exiguam transiit aureliam; unde 26. ejusdem mensis die papiliunculus, striis ad coeruleum accedentibus elegans, productus est, velut infra in figura expressi.

Planta hic exhibita à variis Auctoribus non solum describitur, verum etiam delineatur & nominibus donatur variis, ceu eadem collecta leguntur in Flora Malabarica, inter species Alceæ. Præ omnibus illis vero aptissima mihi videtur plantæ denominatio à Cl. Tournefortio proposita, quando ab eodem vocatur Ketmia Ægyptiaca, semine Moschato.

P. Steyer Sculpt.

EXPLICATIO FIGUR. XLIII.

Hic ramus est arboris sylvestris excelsissimæ, foliis duris & rigidioribus, in cujus pediculis ligneis asperæ quædam enascuntur excrescentiæ, rotundis veluti corniculis instructæ, quibus in Medicina ad pulmonum morbos utuntur. Dicitur hæc arbor Belgis *Marmelade-Doosjes-Boom*, à fructu in eadem crescente, qui extus horridus & pilosus, primum viridescit, dein lignea flavedine tinctus indurescit. Istius per medium dissecti interanea comeduntur, cum Mespilis Europæis sapore, colore & feminibus plurimum convenientia; cortex refert pyxidem, quamobrem & *Marmelade-doos* Belgice, hoc est pyxis Marmelatæ, nuncupatur.

Erucam in hac arbore reperi, corpore hirsutis aculeis armatam, quorum extremitatibus appendicula quædam forma stellæ adhærebat: tota nigra erat, duriora vero hæc folia ipsi pabulum largiebantur. Die 3. Aprilis in aureliam transfigurata est, postquam ligno arboris se agglutinasset: hinc die 18. ejusdem mensis venusta erupit papilio, quam Gallico nomine in Belgio *Page de la Reine* appellare sueverunt.

Multum congruit hæc arbor cum ista, quæ dicitur Indica Tinctoria, Janipaba dicta, Raji Histor. in Horto Malabar. Panitsjika-Maram, & à Pi-Plant. Differentia solum quædam in calice floris subsone Janipaba; cujus plura cognomina alia recensentur in Flora Malabarica, ubi vocata est Pomifera esse videtur, qui in Horto Malabar. fructui præbet fulcimentum.

E X P L I C A T I O F I G U R. XLIV.

Rocu procera arbor est, florem dilute rubentem, instar mali in Europa, produ-
cens; quo deciduo, sequitur capsula feminalis, ex oblongo rotunda, &
castaneæ in modum echinata. Hac ipsa pulchre rubentia continentur semina, quæ
in aqua ad macerandum reponunt Indi, atque sic rubicunda secedit tinctura & ad
fundum præcipitatur: tum sensim decantata aqua, colorem è fundo collectum sic-
cant, quicum varias sibi ipsis in nuda cute pingunt figuras, ita se multum ornari,
existimantes.

Virenti pascitur fronde cauli inferius irrepens eruca, punicea, flavescenti-
bus striis insignita, & pilis rubentibus onusta. Die 4. Aprilis in duriusculam &
hirsutam aureliam, hinc die 6. Maji in phalænam obscure virentem transit.

Præterea in hac arbore reperi fuscam ejusmodi crucam, ceu superius folio impo-
sui, quæ eadem vescebatur fronde. Die 26. Martii telæ inclusa in aureliam abiit,
qualis interjacet foliis, & die Aprilis 10. in cineream mutata est phalænam, veluti
ad figuræ summum in planta hærentem expressi.

*Hæc arbor est Urucu à Pisone descripta, & in Part. I. Horti Amstelodam. Orleanæ vel Orel-
ana, folliculis Lappaceis, Hermannii, nuncupa-
tur, ubi adhuc alia denominationes in illius descri-
ptione recensentur. Cl. Tournefortius hanc arborem
cum duabus Cortusæ Americanæ speciebus junxit,
novumque inde genus constituit, quod ab illo dici-*

*tur Mitella; quoniam fructus istius pariter, ac in
binis Cortusæ Americanæ speciebus, debiscunt,
quando sunt maturi, mitellam seu mitram Episco-
palem formæ similitudine referentes. Hæc itaque in
Institut. Rei Herb. ab eodem vocatur Mitella Ame-
ricana, maxima, tinctoria.*

P. Heyer Sculp.

p. H. Luyker Sculp.

EXPLICATIO FIGUR. XLV.

Hic *Flos Pavonis*, planta novem pedum altitudine crescens, flores producit flavos & rubicundos. Semen mulieribus exhibetur parturientibus, ad promovendos partus labores: hinc fit, ut Indæ apud Belgas in servitute sua durius tractatæ, ejus ope sibi abortum accersant, liberos tam gravi jugo sibi similes & pariter mancipia nasci, præpedituræ. Servæ etiam Nigritæ, Surinamum è Guineâ vel Angolâ delatæ, ni benigne admodum excipiantur, neque procreant, neque expetunt infantes: quin mortem interdum sibi ipsis consciscunt, ob acerbiter jugi, quo communiter premuntur; in patria enim se ab amicis cum libertate regeneratum iri, arbitrantur; veluti hoc ipsæ mihi enarrarunt.

Erucæ in hac planta vivunt, cæsius colore tinctæ, quæ virenti ejus fronde nutriuntur. Anno 1700. die 22. Januarii quietæ jacentes, mutata forma aureliæ factæ sunt coloris puniceis; unde Februarii die 16. cineritiæ phalænæ prodierunt, proboscide sua mel è floribus sugentes, qualem superius volentem delineavi.

Hæc arbor in Part. VI. Horti Malabar. depicta cernitur, & nomine Tsjetti-Mandaru descripta est. Diversis quoque aliis denominationibus apud alios eadem proponitur, quæ omnes in Flora Malabarica mea recensentur congregatæ sub titulo, Crista Pavonis, coronillæ folio, prima &c. *Cum autem, hanc plantam generum hucusque cognitorum nulli posse accenseri, Cl. Tournefortius observasset, ex ea novum condidit, & Poincianam flore pulcherrimo illam nuncupavit.*

EXPLICATIO FIGUR. XLVI.

SUaveolentia *Jasmina* Surinami sponte, neque minus dense, quam vepreta in Europa, passim crescunt, adeo fortem spirantia odorem, ut è longinquo suavitate sua nares feriant.

Sub his Jasminorum virgultis plerumque magna copia delitescunt Lacertæ, Iguanæ, Marcgravio sic dictæ, Belgis *Leguanen*, Serpentes: quamobrem hic pulchrum & rarum apposui Serpentem, sub illis ad radices plantæ à me captum, qui morem prorsus habet singularem ita in orbem sese contortiplicandi, ut caput inter gyros suos penitus recondat.

Fronde Jasminorum vescebatur viridis hæc eruca, quæ & plantarum Tab. XIII. & XIV. exhibitaram folia depascebat. Die Februarii 12. in pulchre striatam fuscæ ac nigri coloris aureliam transfigurata est, quæ tacta diu sese circumvolvebat: hinc die 16. Martii phalæna cinerea producebatur, interioribus alis flavescens.

*Hæc planta est Pitsjegam-Mulla in Part VI. | Etæ reperiuntur in Flora Malabarica post titulum,
Horti Malabar. descripta, cujus nomina alia conjun- | Jasminum humilium magno flore, B. Pin.*

J. Mader Sculp

EXPLICATIO FIGUR. XLVII.

QUOD ipsum pag. 34. de *Uvis caeruleis* attuli, idem hic de albicantibus posset dici, quæ non minus ac illæ in terra Surinamensi augentur & luxuriant.

Anni 1700. mense Majo in pampinis hujus vitis prægrandes observavi viridescens erucas, admodum voraces, qualem superius in palmitate delineatam cernis. Hæc die Maji 15. quieta hærens colore mutato ad fuscum magis accedebat, & tres dies post in aureliam transibat; unde Junii die 3. venusta erupit phalæna, viridis ac rubicunda, cum striis pallide spadiceis, proboscide & corniculis aurea flavedine tinctis, uti in volante superius expressi. Mas tamen hujus phalænae pulchrior longe erat, ac foemina.

Inferior eruca similiter folia vitigena depascebat. Exporrecta superiori longitudine non cedebat; tacta vero in arctum sese contrahebat, velut in cauliculo hærens infra cernitur, spumam ex ore emittens. Circa medium Maji mensis an. 1700. depositis exuviis, in fuscam aureliam, qualis adjacet cauli, transfigurata est, & die 6. Junii in elegantem hujusmodi phalænam, è fusco maculatam & ex albo striatam, pedibus niveis, & proboscide auri in modum flavescente. Utramque metamorphosin unica in Tabula repræsentavi, cum ambobus infectis una eademque esset esca.

EXPLICATIO FIGUR. XLVIII.

T*Abrouba*, virens fructus, ab Indis sic dictus, in procera nascitur arbore sylvestri, quæ flores exiguos profert ex albo viridescentes, fimiis cibum præbentes. Floribus deciduis, rotundum apparet dehiscensque capitulum, unde sensim producit fructus, semine, ut Ficus, interius scatens plurimo, sed albicante. Hinc succum exprimunt Indi, quem Solis exponunt radiis; sic ille tandem nigrescit, ipsisque colorem exhibet, quo nudo in corpore varias sibi pingunt figuras, per novem dierum spatium nullo sapore delendas; post illos vero clafpos haud diutius durat ornatu. Fructus venenosus ab iis creditur. Lignum arboris incisum lacteum fundit liquorem, quo ad caput sibi inungendum utuntur Indi, si nimis illud pruriat. Quoniam enim nudo incedunt capite, in illud ex animalculis quibusdam alatis emissum semen facile decedit, & vermiculos ibi generat, maximum pruritus excitantes, quos ope succi istius necant & pellunt.

Eruca fructui irrepens, foliis hujus arboris nutritur; ex atro flavescit, fetis fere similis peniculo, quo vestes tergere solemus. Augusti circiter die 3. telam lignei coloris contexit, cui inclusa etiam transformata est, ape magna, nigra & flavis annulis cincta die 15. Augusti inde prorumpente.

Prægrandem in summitate iconis apposui volentem Scarabæum, ut magis illam replerem.

Vermis subalbidus in figuræ medio virenti folio irrepit, *Palmyt Worm* Belgice vocatus, quod in Palma arbore suum quærat pabulum. Hic illum apposui, quia Palmam ob foliorum profunde sectorum amplitudinem nimiam non potui delineatam exhibere. Nascitur aliàs hæc Palma caudice brevi & raro, quem cingunt folia, unum supra aliud ex illo usque ad apicem emergentia, in altum surrecta. Quinquaginta annos crescere arborem, antequam omnino sit perfecta, incolæ perhibent: tum vero illam cædunt, ubi foliorum exortus est. Truncum etiam viri longitudine, quousque scilicet mollis seu rarus est, amputare, & Brassicæ floridæ in modum decoquere assolent; gratiores enim gaudent sapore, quam thalami Cinaræ. Procreantur in trunco hujus arboris copia innumera vermiculi, qui medulla ejusdem pascuntur, acaris caseorum initio haud majores, tandem vero in molem auctæ, qualem hic expressi. Vermes istos prunis imponunt candentibus, assatosque cibum credunt esse delicatissimum. Producitur à vermibus his Scarabæus ejusmodi nigricans, uti hic depictum exhibui, quem Indi nuncupant Parentem vermium in Palma arbore viventium, Belgæ *Moeder der Palmyt-Wormen*.

J. Meibom Sculp

S. Meisner Sculp.

EXPLICATIO FIGUR. XLIX.

M^{alus Punica}, arbor ubique terrarum satis nota, etiam in agris Surinamensibus nascitur. Exhibuit illa mihi aliquod scarabæorum genus, tardum natura & fegne, atque adeo captu facile, antè sub capite oblongam gerens proboscidem, quam, ut mel per eandem exfugant, floribus scitè infigunt. Die 20. immotè illis quiescentibus, ex sponte rupta in dorso pelle muscæ virides eruperunt, alis instructæ pelucidis, quales Surinami frequentissimæ reperiuntur, volando celerrimæ, ita ut aliquot uni solùm capiendæ horas infumerem. Lyræ sonum edit musca ejusmodi, eminus cantu percipienda, qua de re Lyricen etiam, Belgis *Lierman*, nuncupari suevit. Eandem vero, quam præcedens habuerat scarabæus, servaverat proboscidem, cum per dorsum pedes, oculi, totumque corpus exivisset, relictis exuviis, situ & forma pristinum insectum mentientibus. Persuasum mihi ab Indis est, ex hoc muscæ genere ita dictos Laternarios, Belgis *Lantarendragers*, produci, formatos, ut hic in mare & foemina tam volitante, quam quiescente delineavi. Caput eorum seu cucullus in capite noctu laternæ in modum lucet; de die autem plane est transparens instar vesicæ, atque striis è rubicundo viridique colore distinguitur. Qualis est lucernæ tenebras illuminantis lux, talis nocturno tempore ex hac vesica emittebatur fulgor, sic prorsus, ut scripta expressa typis, ac sunt novellarum in Belgio, ad lumen ejus legere haud foret impossibile. Adhuc apud me istiusmodi conservo muscam, suæ metamorphosi proximam, quæ omni ex parte, ipsis quoque non mutatis alis, muscæ retinuit formam, nisi quod in capite accreverit vesica. Dicitur hæc musca ab Indis mater Laternariorum, perinde ut scarabæum prædictum muscæ nuncupant parentem. Quam inferius in flore mali Punicæ cernis hæere muscam, quomodo sensim Lyricen in Laternarium transfiguretur, exhibet. Ut melius distingui possint, ita vocantur, quamvis posterior æque ac prior Lyræ sonum edat, forsân proboscide mediante, quippe cum hæc communis omnibus sit & in cunctis transformationibus maneat eadem. Cum aliquando Laternarios magna copia mihi attulissent Indi, scatulæ eosdem majori lignæ inclusi, illos noctu lucere, adhuc inscia; verum de nocte insolito strepitu expergefacta & perterrita, è lecto profiliens lumen accendere jussi, quis domi meæ insuetus esset strepitus, ignara. Tum vero, è scatula stridorem profectum, illico nobis patuit; illam itaque cum animi quadam perturbatione aperuimus, sed ad apertam magis adhuc paventes in terram subito rursus dejecimus, quod inter aperiendum inde velut ignea erumperet flamma, toties refulgens, quoties novum evolare insectum: quo tandem animadverso, ad nos redeuntes, iterum congregavimus animalcula, splendorem in ipsis plurimum demirata.

Figura IX. ramus ex Malo Punica, seu Gra-|spicitur: utraque arbor satis apud nos cognita est, at-
nata, flore simplici, hic flore duplici delineata con-|que in hortis colitur.

E X P L I C A T I O F I G U R. L.

B *Attattes* albicantes, fructus sunt terrestres sponte provenientes, quibus tamen homines non vescuntur. Florem producunt album elegantem, veluti cernitur in hac figura.

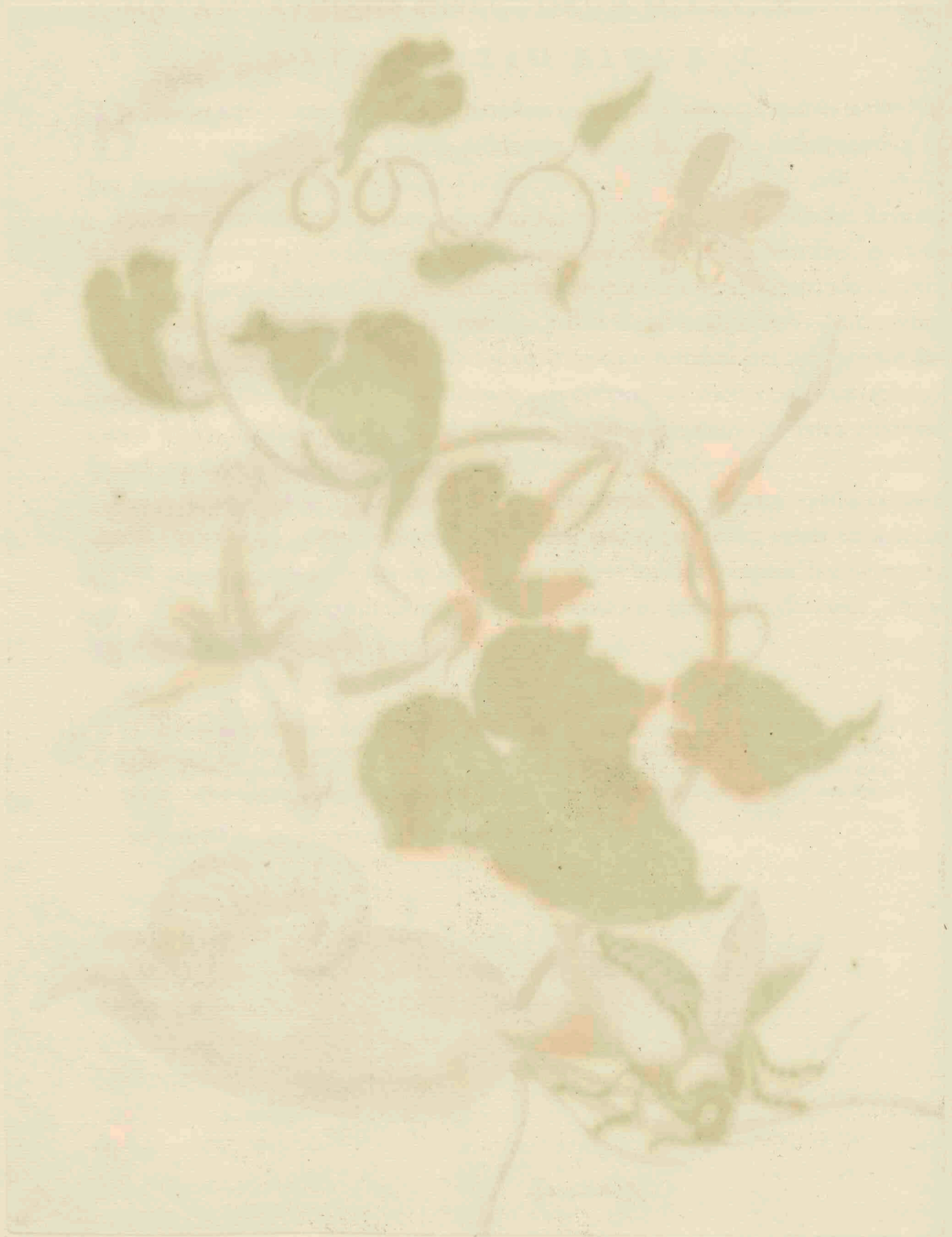
Plures ex isto erucarum genere, quod in radice reperit, apud me collectas servavi, sed corrasis perforatisque scatulis, è carceribus eruperunt, libertatem fuga quærentes. Die autem 4. Aprilis in horto meo cavitatem quandam in terra fodiendo detexi, quæ nonnullos ejusmodi vermes continebat, radici *Battattes* adjacentes, & in arcum convolutos: ex his una formam aurei istius & pulchri scarabæi jam tum penitus induerat, aliæ ad eandem minus accedebant, omnes adhuc molles plane atque albicantes erant, sed aliquot horis post obdurescentes, tam venusto & aurea viriditate splendente colore pedetentim tingebantur.

Die 6. Junii aliud in his radicibus reperi genus vermium, figuræ, qualis in caule repens conspicitur, pariter tamen in angustum sese contrahens, veluti ad apicem plantæ expressi. Initio molles & albi, si paucas per horas aëri expositi linquerentur, cum duritie nigrorem acquirebant, sensim permutati in scarabæos ejusmodi, qualem supra volentem delineavi.

Alia quadam Battattes Icone XLI. exhibitæ & descripta est, quam tum merito à variis Auctoribus ad Convolvuli genus referri, in eadem pagina subjunxi. Quæ vero hic depingitur species, inter Convolvulos nequit locari, cum florem habeat in multas partes sectum, & præterea insundibuliformem; flos Convolvuli contra sit campaniformis, margine plerumque extrorsum reflexo. Debet itaque Battattes hic proposita potius ad genus reduci, quod vocaverunt Quamoclit, & meo judicio nuncupari, Quamoclit Americana radice tuberosa, flore albo, pulcherrimo.

J. Müller Sculp.

J. M. de S. Sculp.

EXPLICATIO FIGUR. LI.

Hic ramus est proceræ arboris sylvestris, cujus flores tenuia & oblonga continent stamina, capsulæ feminales longiores sunt & contortæ filiquæ, repletæ intus fabis nigris, alba circumdatis viscositate, quæ ob gratam dulcedinem exfugi solet. Propter eandem quoque fabæ dulces, Belgis *Zoete-boontjes* nuncupatur, tametsi fabarum usus sit ignotus, quas Indi vocant *Wycke-Bockjes*.

Pascuntur fronde arboris virenti flavescentes hæ erucæ, pedibus nigræ, & aculeis in dorso nigricantibus armatæ. Plures quam centum collegeram, sed omnes perierunt; quod folia ex arbore decerpta statim siccentur & sic indurescant, ut erucis escam dare nequeant. Unica tamen die 16. Junii 1700. transmutata est in aureliam, qualis in extremitate filiquæ jacet, ex qua sub finem mensis ejusdem elegans papilio productus est, cujusmodi volantem & quiescentem hic exhibuimus.

Hæc arbor nusquam, me conscio, descripta reperitur, neque etiam ad genus aliquod plantæ notum, in tanto eorundem numero, commode referri potest.

EXPLICATIO FIGUR. LII.

Malus *Aurantia*, Sinensis nostratibus dicta, Surinami crescit altissima, ut excellentissimam in Europa malum altitudine sua possit æquare. Folia virentia splendent, flores albicantes & fragrantissimi, fructus aurantio flavo tinctus sapore præditus est gratissimo.

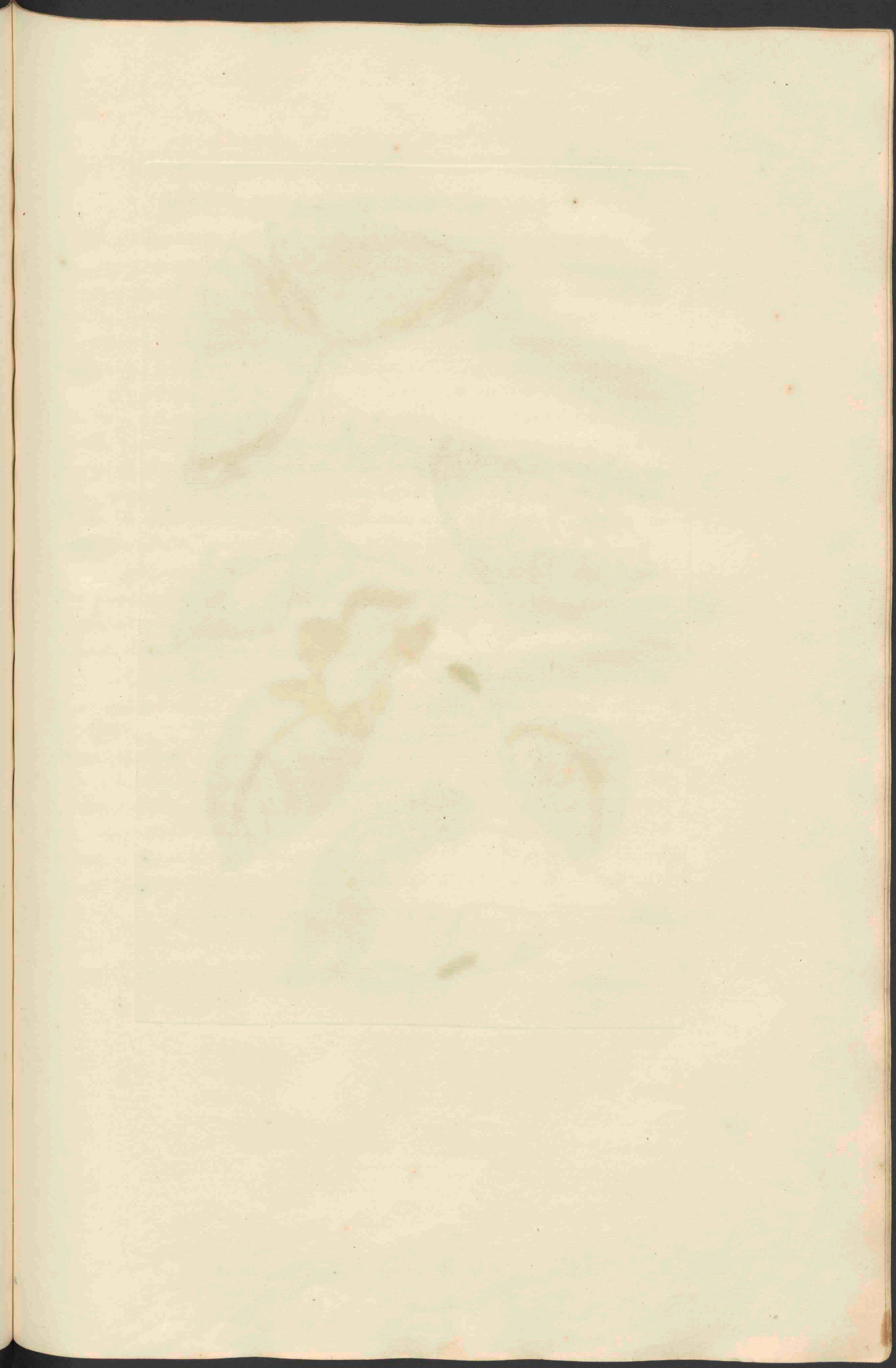
Eruca, quas hujus arboris folia depascere observavi, viridescunt & flava per totum corpus insigniuntur stria, quolibet segmentorum quatuor rotundis veluti coralliiis aurantiis distincto, quæ pilis exiguis circumsepta sunt. Die Februarii 18. telæ sese intexuerunt colore ochræ, veluti caulibus infra cernitur interjacens; unde Martii die 11. tam venustæ prodierunt phalænæ, singulis alis macula vitro, quod Moscoviticum dicitur, non absimili notatæ, volatu celeres; quæ tribus diebus post decem posuerunt ovula albicantia. Copiosæ isthuc loci reperiuntur prædictæ erucæ, ad extremum adeo pingues & crassæ, ut plane fiant rotundæ, ter in anno hanc arborem obsidentes. Telam ducunt fortem, quare bonum fore sericum rata, istius aliquam collegi copiam & in Belgium transmisi, ubi eadem optima judicata est: ut itaque, si quis erucas istas congregandi laborem non detrectaverit, & bonæ notæ bombycem, & maximum hinc lucrum sibi comparare possit.

Hæc arbor est Aurantium Olyssipponense, Ferræ. rii, & Malus Arantia Lusitanica, Horti Reg. Paris.

L. Meunier Sculp.

J. Mayer sculp.

EXPLICATIO FIGUR. LIII.

CUM aliquando in deserta & inculta loca essem longius egressa, inter alias etiam reperi arborem altissimam, quæ *Mespilus* ab incolis vocatur. Fructus in medio sui corpus quoddam albicans continet, forma cor referens, & nigris coopertum feminibus, quo vescuntur homines pro mespilo: proxime sub illo bina crassa cernuntur sanguinei coloris folia, quæ adhuc quinque alia, itidem densa, sed colore subviridi tincta, sequuntur, spectaculo satis jucundo.

Apposita flavescens eruca hic à me reperta est; per totius corporis longitudinem striis roseis erat ornata, capite fusca, quatuor nigris aculeis in unoquoque segmento armata, pedibus itidem roseo colore picta. Domum translata brevi in aureliam lignei subalbidi coloris transfigurata est, veluti inferius ramulo arboris imposita conspicitur: quatuordecim dies post, circa finem mensis Januarii An. 1700. hinc elegantissimus iste erupit papilio. Politum ille æmuletur argentum, coeruleo longe nitidissimo colore vestitus, viridescens, purpureus, imo totus quantus formosissimus, ita ut neque calamus describere, neque penicillus imitari valeat ejus venustatem; quamlibet alam tres orbiculi flavedine aurantia tincti adornant, quos cingunt nigricantes circuli, iterum viridescenti ora circumdati: alarum extima colore aurantio flavescunt, nigris & albicantibus striis pulchrè insignita.

Folia hujus arboris non dissimilia sunt illis, quæ | Amstelod. descripta: an vero eadem sit hæc, affir-
habet Mespilus Americana, alni vel coryli fo-
liis, fructu mucaginoso albo, Part. I. Horti | mare non ausim, quia ex descriptione nimis brevi id
ipsum haud liquet.

EXPLICATIO FIGUR. LIV.

HÆc Planta, ab Indis *Ballia* nuncupata, in dumetis ad ripas in locis paludosis nascitur, quatuor vel quinque pedum altitudine; foliis instructa est virentibus rigidioribus, ceu sunt arundinis; florem producit densum rubicundum, cujus capitula sunt exiliora.

Eruca folio inferius adhærens, eodem pascitur, flava & nigricans, & striis quibusdam distincta. Die 14. Junii in aureliam hepatici coloris mutata, veluti depicta eidem folio injacet, hinc die 21. Junii in exiguam phalænam coloris cineritii & punctis nigricantibus conspersam, qualem infra folio apposui, transformata est.

Superior flavescens eruca, nigrescentibus striis & fusco capite insignis, ad diem 2. Aprilis foliis hisce nutrita, exuvias deposuit, telamque contexuit, ut in secundo foliorum cernitur, unde pariter die 14. Aprilis parva erupit phalæna ochræ colore tincta, veluti superius in planta delineavi.

Circa idem fere tempus, massam aliquam luti figura ovatam fenestræ meæ adjacentem reperi, quam simulatque aperuissem, quatuor separatas in illa cavitates & in his vermiculos albicantes detexi, cum suis exuviis adjacentibus, sicut in binis infra folium exhibet. Die 3. Maji feræ istiusmodi apes seu vespæ, qualem expressi volantem, inde sunt productæ. Hoc insectorum genus Surinami quotidiana mihi vexatio erat, quod rebus delineandis intentam, ante oculos obvolvendo, & circa caput susurrando, identidem turbarent. Proxime ad latus meum in cistella pictoria ex argilla, uti prædixi, nidum struebant, tam exacte rotundum, ac si rota figulari versatus esset, basi innixum exiguæ, quam itidem operimento ex argilla cingebant, ut interiora ab omni tuerentur incommodo. Foramen insuper orbiculare in nido reliquerant, ita non minus introitu, quam exitu patente, qua via indies ipsas exiles in domum suam transferre erucas observavi, pabulo tum ipsis, tum suis foetibus seu vermiculis, procul dubio cessuras, perinde ac faciunt formicæ. Cum vero illud vesparum consortium mihi tandem evaderet molestum, destructo earum domicilio omnes dispuli, atque sic totum hoc artificium mihi fuit manifestum.

Hæc planta mihi videtur esse Lachryma Job Americana altissima, arundinis folio & facie, Plumer. | à Cl. Tournefortio in Institut. Rei Herbar. proposita.

J. Meibor Sculp.

P. Kluyter Sculp.

EXPLICATIO FIGUR. LV.

P*Iper Indicum* medii nascitur viri altitudine, flores gerit albicantes, sed in medio violaceos, caule surgit viridi & duro, folia profert mollia & graminei coloris, fructus initio virens, postmodum eleganter rubescit. Quatuor fructus hic appo- sui species, quoniam flores & folia in omnibus eadem sunt, præterquam quod ma- gnitudine tantum differant, pro fructus diversitate. Acris ille & urentis est saporis, quamobrem ab Indis pani comedendo affricatur, à Belgis vero concisus cum carne & piscibus assumi, brodiis etiam nec non aceto indi solet, &c.

Exhibuit mihi Piper elegantem istam & prægrandem erucam. Utrumque ejus latus stria rubicunda per corporis longitudinem, & integrum dorsum stria albicante in longum ducta conspicuum erat: segmentorum postremum corniculo rosei coloris, quodlibet illorum autem macula flavescente cum limbo roseo distinguebatur. Præbue- runt escam non solum folia, sed ipsum quoque Piper, erucæ. Die 22. Januarii in fuscam aureliam, atque hinc die 16. Februarii in phalanam ejusmodi coloris cinerei transfigurata est, quæ in utroque latere quinque maculas aurea flavedine insignes osten- debat, noctu solum circumvolans, de die vero quiescens.

Hæc planta est *Capicum Dodonæi* & *Tournefortii*, & *Piper Indicum Casp.* & *Joh. Baubini*, | *mine in Institutionibus Rei Herb. recenset Tournefortii*, istarum plurimis etiam ad vivum delincatis in Horto Eystettensi.

EXPLICATIO FIGUR. LVI.

Quos hic exhibui flores, in stagnantibus reperi aquis: folia in illis non observavi, caulis ulnæ æquabat longitudinem, flores ipsi Croco flore violaceo similes, singuli folium habebant coeruleum flava macula distinctum, quale est Iridis.

Animalcula in his aquis observavi, quæ Scorpiones aquatici ab incolis vocantur. Die 10. Maji An. 1701. quosdam ex illis collegi, unde mensis ejusdem die 12. hujusmodi animal productum est alatum, ceu ad summitatem plantæ volans delineavi.

Plures aquæ innatabant ranæ, binis auribus in capite instructæ, ac è viridi fuscoque colore undulatæ: singuli pedum digiti globulo in extremitate muniti erant, singulari naturæ artificio, ut ita suffultæ non solum natate sed & super aquas paludosas & limosas incedere possint. Sperma suum ad ripas aquarum exponunt, quod ipsum, si earundem cupis observare mutationem, colligendum & in fictili aqua repleto super vivum cæspitem in fundo reponendum est. Punctum nigricans est nullius formæ semen, quod albo glutine circumdatur, in illo vivit, ac sensim sensimque magis movetur; usque dum octiduo circiter post caudas nanciscantur, & in aqua natent tenellæ, sed informes ranulæ, quales supra ad prædictam ranam quinque delineavi. Post aliquot dierum elapsum oculis, pauloque serius posticis pedibus instructæ apparent, binis anterioribus iterum octiduo post è cute prorumpentibus; quo factò, cauda putrefacta decedit, & sic quadrupedès & perfectæ jam sunt ranæ, ex aquis in terras non raro emigrantes. Notandum vero, & aquam & cæspitem esse identidem renovandâ; animalcula vero, simulac moveri eadem animadvertimus, mica panis in aqua debere nutriri. Cl. Leuwenhoek easdem observationes narrat in epistola Ann. 1699. die 15. Septembris scripta à pag. 113. ad 126. quas prorsus cum his meis congruere perspexi.

J. M. de la Roche Sculp.

J. Kuster Sculp.

EXPLICATIO FIGUR. LVII.

HÆc *Guajava* fructus est meliore præditus sapore, quam *Guajava* Icone XIX. expressa, neque etiam tot intus lapillis seu feminibus scatet.

Reperi in hac arbore genus aliquod erucarum, viride, sex striis albicantibus in utroque latere, rotunda nigricante macula in quolibet segmento, atque in postremo ex his rubente corniculo insignitum. Anno 1700. die 20. Maji illarum nonnullæ immotæ jacentes, & per quatuor dies ab omni pabulo abstinentes, in aurelias transformatæ sunt, qualem infra cauli appositam cernis; unde 14. die Junii prima erupit phalæna, cujus alæ ex cinereo, nigro & albicante colore marmoris instar variegatæ erant, corpus autem maculæ aurantiæ decem ornabant, capite prælonga minuto rubescente proboscide, qua exfugebant flores, velut hic delineavi.

Aliud adhuc maxime pilosum erucarum genus in eadem arbore inveni, frondem illius depascens. Pili in quibusdam albicantes erant, in aliis flavescerent; cutis sub illis humanam æmulabatur. Admodum sunt venenatæ erucæ, sic ut manus ipsa, quæ easdem tetigit, protinus inflammetur, cum maximis cruciatibus, velut ipsa hoc observavi. Quatuor licet pedibus in medio corporis instructæ, segmentorum tamen singulis innixæ proreptant. Nonnullæ Martio, aliæ serius Majo mensē telæ semet incluserunt, quam ex propriis contexerunt dejectis pilis, ceu inter folia pendet; atque hinc decem vel duodecim diebus elapsis nihil aliud, quam viles istiusmodi evolarunt muscæ, tametsi erucarum plurimas collegissem.

Hæc arbor est Malakka-Pela, Part III. Horti Malabarici descripta & delineata. Tot fere habet nomina, quot de illa scripserunt Auctores, quæ oriuntur.

E X P L I C A T I O F I G U R. L V I I I.

Hic ramum proceræ arboris delineavi, in sylvis dumetisque Americæ nascentis, capsula feminali fabas nigricantes continente, unde nomen fortita est arbor, Belgico idiomate *Zoete Boonen-Boom*. Cingit hasce fabas medulla albicans, suavissima dulcedine grata, quæ vermiculos mihi seu acaros exhibuit candicantes, ceu in filiqua aperta expressi, in aurelias fusci coloris degenerantes, & die 2. Aprilis, decimo post, in virides ejusmodi muscas transeuntes, veluti proxime ad acarum una cernitur.

Erucam inferius appendentem, foliis hujus arboris, pariter ac fronde plantæ Tab. XXXII. expressæ, nutriti ad diem usque Junii 16. Anni 1700. cum in viridem mutata aureliam, hinc post elapsos decem dies in papilionem, qualis supra in filiqua hæret, transfigurata est.

Alias adhuc maxima copia in hac arbore erucas observavi, formatas, ceu in caule superius reperere unam cernis, quæ pilis flavis atque nigricantibus fetis onusta, dejectos postmodum pilos scatulæ, ubi reservata erat, agglutinabat, telam cineritii coloris ovatam inde contexens, ut in virente conspicis folio. Huic inclusa nido in aureliam, atque dein, spatio trium dierum, in muscam transiit; reliquis hujus generis omnibus simili modo intextis similem metamorphosin subeuntibus, muscis prodeuntibus, quarum alæ fusco, corpora rubicundo, viridi, aureo, argenteoque colore picta nitebant.

P. Huetter Sculp.

EXPLICATIO FIGUR. LIX.

Crescit in aquis Surinamensibus species quædam *Nasturtii*, foliis crassioribus, glabris & succulentis, caule cum flavedine viridi, flore pallide rubicundo, quæ pro Spinachia & acetariis inservit.

Cum in eo jam res sit, ut meo de Insectis Operi coronidem imponere decreverim, non incongruum erit, huic Nasturtio aquatico adhuc animal aquaticum, *Bufo* nem scilicet, apponere. Fœmina ex animalibus ejus generis in dorso gerit foetus suos, quippe uterus ad longitudinem dorsi positus femina concipit, fovet & nutrit, usque dum maturitatem vitamque nacti sint foetus, quando ipsi per cutem sibi pariunt viam, unus post alium sensim velut ex ovo erumpentes. Ego vero ea re perspecta, matrem conservavi in Spiritu Vini cum reliquis foetibus, quorum nonnulli capite solum, alii parte corporis dimidia jam emerferant. Comeduntur isthuc loci à mancipiis bufones illi, neque cibus iisdem creditur esse contemnendus. Coloris sunt è nigro fusci, pedibus anterioribus ranam, posterioribus anatem æmulantes.

Conchylia quoque ubi servos è fundo maris expiscari jussissem, quænam includerent animalcula, investigatura, plura eorundem collegi, animalculis adhuc vivis inhabitata; horumque nonnullis vi extractis, illa parte antica species cancrorum, postica esse limaces conchæ implicitos, observavi. Interdium quiescebant, noctu vero pedibus furde in domiciliis suis obstrepebant, admodum inquieta.

EXPLICATIO FIGUR. LX.

ANni 1701. mense Januario in agro Surinamensi vepretum ingressa, numquid detegere possem, hinc inde perscrutata, florem istum pulchre rubentem in arbore quadam reperi, cujus nomen & natura illius regionis incolis ignota erant.

Erucam quoque tum temporis inveni prægrandem, rubicundam, tribus veluti coralliiis cœruleis in singulo segmentorum, & in quolibet corallio pluma nigricante insignem. Fronde hujus arboris eandem alere mihi proposueram, telæ autem statim sese intexuit, in raram hujusmodi aureliam degenerata, ut adeo an veram ei præberim escam nec ne, incertam me lateat. Die Januarii 14. tam formosus inde productus est papilio, alarum posticis intus nitide cœruleis, anticis cum albicante stria cœruleo mixta fuscis, veluti expressum hic in volante dedi: alas autem exteriores ornant arcus rotundi tres, nigricante, flavo & fusco colore tincti ac pulchrè flammei, ceu in quiescente delineavi. In Belgio *de Groot Atlas*, hoc est magnus Atlas, nuncupari solet.

Ferum aliquod genus vesparum, quas incolæ *Maribonse* vocant, ubique Surinami, tum in ædibus, tum in agris, frequens est. Coloris sunt fusci, neque homines solum sed & bruta cuncta, quæ ipsas propinquitate molesta in opere suo turbant, aggrediuntur & pungendo aculeis fauciant. Nidos perinde ac in Europa variæ elegantis structuræ conficiunt, spectatu dignos, & de mira earum solertia testantes, quam concinne eadem sibi adversus pluriæ ventique injurias construunt domicilia, tantum, ut semina foetusque conservata reponantur. Semen hoc ipsarum primùm vermem producit album, qualis infra juxta erucam positus est, qui pedetentim in feras istiusmodi apes, pestem illius regionis, transformatur.

L. Mulsier Sculp.

EXPLICATIO FIGUR. LXI.

PLantam hanc, quæ *Guaiava alba dulcis* vocatur, pag. 19. accuratè descriptam, & simul cum ejus fructu tab. 19. delineatam reperiēs. Eruca vero, quæ hujus frondes depascit, die 24. Februarii in Aureliam transformata est, unde 2. die Martii Phalæna erupit, cujus album corpus maculæ é flavo fuscæ ornabant. Erucae caput & dorsum nigrum paulatim declinat ad album colorem, deinde pulcherrime flavescit, ac in posteriori corporis parte nigerrimos spinososque pilos, uti in anteriori, & sub ventrem pulcherrimos flavos gerit; Aurelia perfusca est, & nigris pilis, sicuti calvum ejus caput rubro alboque circulo, ornatur.

Magna verò illa Eruca, quæ in eadem arbore reperiebatur, subnigra est, dorsum de capite usque ad caudam nigrâ striâ, ceteraque pars corporis nigris circulis, insignita sunt, at ventrem versus albi punctuli, uti in capite & caudâ purpureus color conspicitur, hujus generis Erucarum adeò frequens copia est, ut ipsa plus quam quinquaginta possedi. Hæc autem 30. die Augusti in Aureliam cineream, perfuscis striis ac maculis decoratam, mutata est, unde 16. die Septembris magna hæc Phalæna erupit, cujus corpus stria candida, quatuor maculis nigris adumbrata, adornat, quam juxta utrinque quatuor lineæ obliquæ nigræ, ac similes quatuor striæ sive maculæ albæ visuntur. Maculis subobscuris albisque alæ superiores variegatæ, at inferiores superné crocei, subtus subobscuri coloris sunt.

EXPLICATIO FIGUR. LXII.

FRUCTUS hic Ramus est arboris, Papay dictæ, unâ cum ejus floribus, pulcherrime albicantibus & interius aureis, cujus descriptionem pag. 40. antec. Lector videat. In dicta arbore reperta est superior Eruca, viridis luteique coloris, in primo post caput segmento puniceum ocellulum & orbicularem maculam albam ostendens, cujus a latere duæ aliæ maculæ subrotundæ, cuspidatim prædictum ocellulum circumcurrentes, visuntur. Celerrimè hæc Eruca cursitat, magnaque se vi defendit & pugnat. Die 16. Maji in fuscam & valde & incandescentem aureliam, nigris maculis circumdatam, transformata est, unde seq: die 19. Junii hæc Phalænâ, quæ Belgico idiomate *Brummer Vyl* dicitur, erupit, multifarii coloris maculis & striis ornata & variegata.

Prægrandis verò inferior Eruca in eadem arbore reperiatur, & ex fusco deorsum, at ventrem versus ex albo colore est, & marmoris instar variegata & in utroque latere sex recurvis uncinulis albicantibus ornata est, caput autem nigrum clypeum, duabus crucibus, adamantis instar fulgentibus, ostendit. Die 12. Maji in aurei coloris Aureliam transformata est, unde 12. die Junii hæc Phalæna, quam *Brummer Vyl* apellamus, erupit, binis oculis majusculis, valde extuberantibus, in dorso striâ albâ nigrisque lineis transversis, & in utroque latere albis nigrisque maculis ornata est, superioribus alis ex subobsuro, fulvo, nigro alboque colore marmoratis, inferioribus verò sursum ex aureo, deorsum ex subobsuro colore, in fulvam & denticulatam marginem finit, & evanescit.

EXPLICATIO FIGURÆ LXIII.

Magna hæc Eruca prima in arbore, belgicé *de Cacauboom* dicta, reperta est, utpote quæ illam depascit, eque luteo viridis coloris est. Spinosi autem Pili, qui subtus virides, deorsum lutei sunt, totum corpus muniunt. Die 21. Junii telam contexuit, & in fuscam aureliam mutata est, unde seq: die 16. Septembris magna illa Phalæna erupit coloris rosei, cujus alas inferiores magnæ duæ maculæ albæ, quas nigerrima & lata margo circumcurrit, ornant, cujus in medio angulosa & parva & magna macula conspiciuntur. Admodum venenata hæc Eruca est, cum attingentes digitos meos priores vulneravit, ita ut statim purpurarent flavescerentque cum maximis cruciatibus manus meæ usque in cubitum, ad quos tollendum statim olco Scorpionio utebar, quod intra horæ dimidium omne cruciamentum tollebat. Post hæc per microscopium speculabar, eamque plenam spinulis punctisque comperiebam, qui subtus virides & crassi, superne verò nigri & tenues erant, & abruti in cute mihi hærebant, & veneficii hujus auctores exstabant, semper autem oleum scorpionoleum contra talem læsionem Erucarum aliorumque animalculorum optima Medicina comperta est.

Altera ista Eruca nullam spinam habet & pene depilis est, at varii coloris, & nigris circulis & lineis ornatur totum corpus ejus album ex glauco, ubique rubris punctulis confitum. In gramine, quod depascit, reperta, atque 7. die Januarii in cineream aureliam transformata est, unde seq: 25. die ejusdem mensis pulcherrima prorupit musca, coloris cineritii & albi ex glauco, argentosis maculis ornata, cujus alæ inferiores caudas alasque gerunt.

Hæc arbor *Cacari Cacavifera*, sive *Cacava Quabuitl* ab Hernande in historia Mexiocana vocatur. *Amigdalis similis Guatimalensis* a C: Bauhino. *Cacao America* sive *Avellana Mexicana* a J. Bauhino *Chocolata* a Pisone in Mantissa Aromatica.

EXPLICATIO FIGUR. LXIV.

PAg. 40 & 62 folium atque florem arboris Papajæ æri incisa vidimus. Iterumque hæc tabula exhibetur arbor simul cum ejus fructu & quidem in maximo vigore, qui, adhuc immaturus, albus est, & quo magis maturefcit, eo flavio-rem, tandemque aureum colorem exhibet, & suavis atque grati saporis est. Intus parva femina nigra condit adinstar Grani piperis; quæ femimatura, inter carnes coquuntur & foveantur, uti cinararum fellæ. Cum verò femine & cortice solutus est fructus in longis gracilibusque partibus diffecatus, ad sicca humidaque condimenta paranda, quæ valde sapida sunt, usurpatur. In hocce fructu quoque supradepicta Eruca reperta est, optime ex flavo & subviridi colore variegata, quæ 2. die Martii telam contexuit & in cineritiam aureliam mutata est, unde seq: 20. die Martii magna illa Phalæna, quæ belgice *Brummer Uyl* vocatur, erupit, consimilis omni modo Phalæna, quæ belgico idiomate nominatur *de groote Onrust* sive *Camperfoelibeest*.

Inferior fusca prasina Eruca in utroque latere striâ, ex flavo rubroque colore intermixta, de capite ad caudam ornata, in capite semi rotundum clypeum gerit, adinstar Adamantis coruscans, & Arborem, vulgo *de Papayboom*, inhabitat; die 14. Novembris in fuscam Aureliam transformata est, in capite rostrum, quod se pectorem versus incurvat, gerens, unde sequenti die 28. Novembris magna hæc Phalæna, quam nostrates *de Brummer Uyl* vocitant, erupit, colore lucido pullo & albo acuminatim variegata, cujus corpus striis roseis ac nigris & dorsum una tantum cineritiâ striâ, nigris maculis protextâ ornabantur.

EXPLICATIO FIGUR. LXV.

ERUCA illa, quæ pulcherrime flavescit, & ventrem versus rubicunda est, magnam ac flammam in caudâ tignam gerit. Citrum inhabitat, ejusque frondes depascit, at raro occurrit. Telam die 25. Februarii contexit, & in Auliam transformata est, cujus filum species serici erat, quod aliorum Bombycum telas & multitudine & fulgore antecellit. Dolendum est, tam paucas hujus generis Erucas inveniri, cum certa sim ex his majus emolumentum acquirendum esse, si modo tam facile, quam aliæ, educari possent; quod tamen, ni fallor, nullus unquam aggressus est. Inde seq. die 25. Martii hæc Phalæna prorupit, quæ per magna & aurei ac rubicundi coloris est, ac striis albis, tam in superioribus, quam inferioribus alis ornata, in quarum unaquaque, adinstar vitri fulgens, macula, perlucida & duobus circulis, interiore scilicet albo, extimo autem nigro, circumscripta, apparet, ita ut hæc macula haud secus, quam speculum, pluteo circumducta, conspiciatur, quamobrem hæc Eruca ab fautoribus speculi portator, sive belgico idiomate *de Spiegeldrager* appellatur.

EXPLICATIO FIGUR. LXVI.

Purimi, tam Indiæ Orientalis, quam occidentalis operis rarioris amatores sibi imaginantur, & affirmant, imo vidisse ipsos dicunt animalculum, quod belgico idiomate *bet wandelende Blad* vocatur, in ipsis arboribus provenisse, unde maturatum delabitur, ac deinde se in pedes dat, sive avolat; sed re verà magnus error est, ex merà ignorantia profectus, cum animalculi originem nunquam perscrutati sint, & hoc æque, ac alia animalcula, ex ovis producat. Ex ovis autem omnes ante nominatæ Phalænæ oriuntur, quæ post naturales conjunctiones eo loco deponuntur, quo inde producenda animalcula illico alimentum suum capere queunt, & primo vermiculi, sive Erucae sunt, quæ manducantes crescunt & auferunt, atque jam in justam staturam excretæ, telam contexunt, & in aurelias transformantur, quarum hæ longiori, illæ breviori tempore ad perfectum vigorem consequendum egent, quæ tandem inde prorumpunt ac proveniunt omnes humidæ, & maxime contortæ, at interdum illarum alæ intra minus, quam semi-horæ spatium, postquam paululum agitarunt & commoverunt sese, exarescunt, atque extenduntur, ita ut omni modo perfectæ Phalænæ hinc conspiciantur, quæ, ita mutatæ, decies & amplius majores sunt, quam ipsæ Aureliæ, in quibus jam pridem recludebantur.

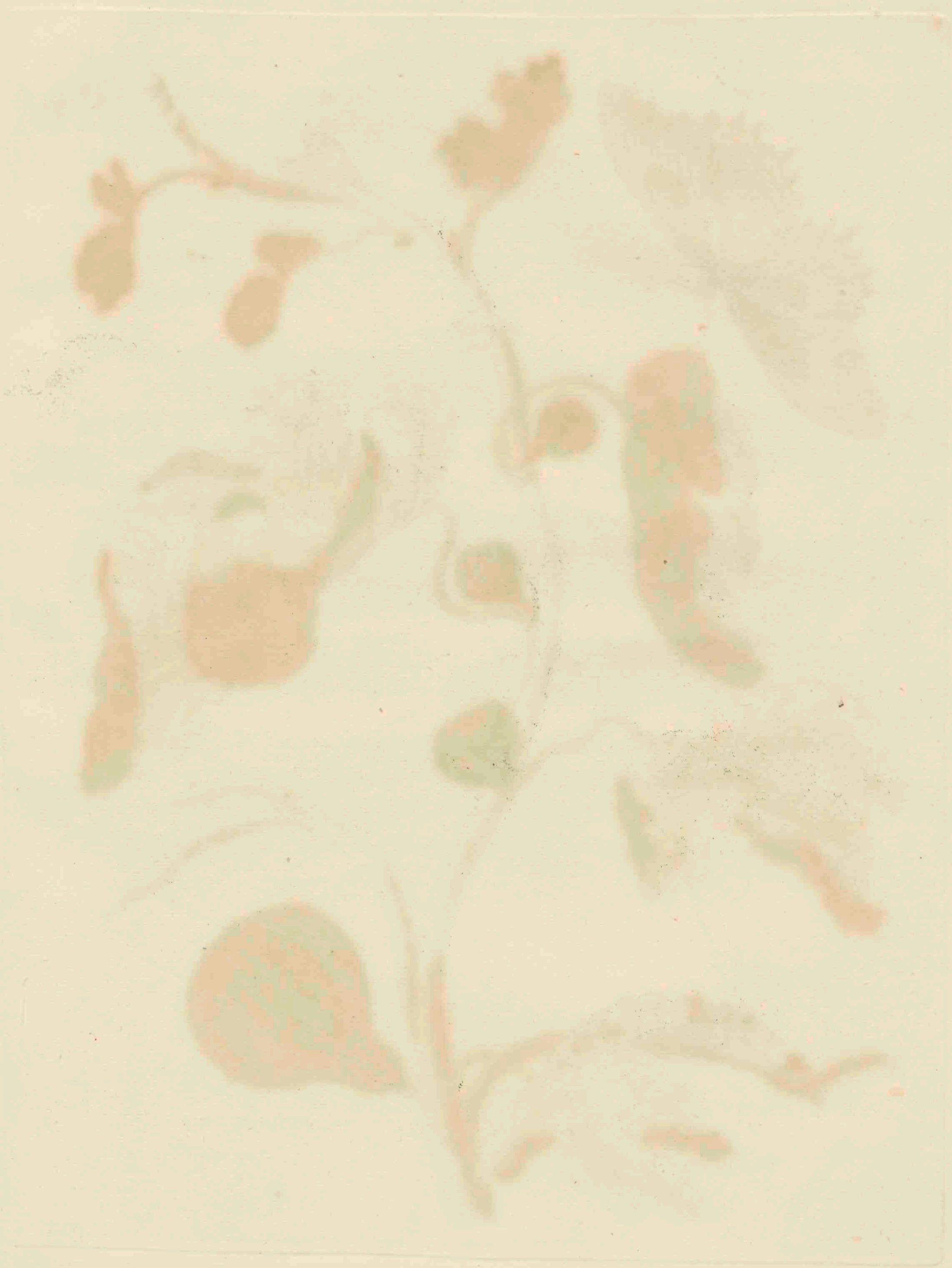
Hocce Animalculum, belgice dictum *bet wandelende Blad*, utpote Locustarum genus, eodem modo nascitur: quæ autem de illo expertus sum, enarrabo. Negrus meus, cui semper injungebam ubivis in sylvis vermes, Erucas, aliaque animalcula indagare, coarctatum mihi folium apportavit, quod subtiliter reclusum aliquot mihi prasina ova conspicienda dabat ad coriandri magnitudinem, unde post paucorum dierum intervallum parva animalcula nigra nascebantur adinstar parvarum formicarum. quæ subinde accrescebant & eandem formam, quæ priora, & hic effigiata, assequebantur, donec plenâ magnitudine & alis potita essent, uti figura 2. demonstrat. In Aurelias verò non mutantur, sicut Phalænæ, sed justam mensuram consequuntur augmento membrorum, veluti hoc genus animalculorum perpetuo solet. Horum alæ viridi folio similes sunt, similibusque fibris muniuntur. Varia genera reperiuntur; nonnulla enim viridis hilari, nonnulla viridis fusci & alia rursus varii ac cinerei coloris sunt: non rarè etiam nobis occurrunt, quorum alæ aridis foliis consimiles videntur. Inter illa, quæ in India Orientali proveniunt, unum datur, cujus alæ superiores, tam coloris quam formæ ergo, simillimæ foliis Citri sunt. hæc Animalcula in nidulis suis, arbori impositis, justam formam assecuta, uti figura prima demonstrat, aliquantulum se telæ integunt & magnopore commovent, donec alæ omnimodo liberæ atque expansæ sunt, unde magis evalescunt, contactam telam frangunt & de arboribus cadunt, sive avolant. Cum verò horum alæ virides sint, & folii formam ostendant, inexperti crediderunt ipsa animalcula in arboribus provenisse.

Ne locus hujus Tabulæ vacaret, subtus hic genus Glyris sylvestris depictum est, qui catulos, quorum vulgò quinque vel sex unâ faturâ enititur, in dorso secum portat: ex flavo fusci coloris, at subucula ejus alba est. cum antra exeunt alimentii causa, a catulis circumcurruntur, qui jam satiri, vel molestias suspicantes, ilico matris dorsum ascendunt, & caudas suas parentum caudis involvunt, qui illos statim in antra apportant.

Hujus autem generis Glirium varii reperiuntur, at præcipuus vere est, qui belgico Idiomate *de Zak of Beurs-rot* appellatur, quorum femellæ semper catulos secum in ventre gerunt, qui pabulandi ergo prodeunt, & alimento sumpto, rursus matris ventrem irrepere solent.

T X P L I C A T I O F I G U R Æ L X V I I .

Magna hæc varii coloris & marmorata Eruca in Ficu commoratur, cujus frondes depascit; quando illæ quispiam molestus est, vel arripere conatur, juxta caput duo aurantia cornicula extendit, quibus se defendit, & quorum punitio maximum venenata, & dolorifica est. Die 13. Junii telam contexuit, & in flavam aureliam, fuscis flammeolis consitam, mutata est, unde Die 21. sequenti hæcce pulcherrima Phalæna erupit, quam color indigo, subviridis & fuscus, at paululum argenteo similis, ornat.

Altera vero ista Eruca parva subviridis est, & striis albis depicta, atque, uti antenominata, in Ficu reperitur. varias hujus generis possedi; ast omnes, antequam transformandi tempus adesset, moriebantur, hæcce tamen sola Die 14. Augusti telam contexuit, & in puniceam aureliam transformata est, quæ in capite rostrum, spinæ simile gerit. unde Die 21. sequenti hæcce Phalæna, quæ ex flavo, cineritio & albo colore variegata est, erupiebat.

E X P L I C A T I O F I G U R. LXVIII.

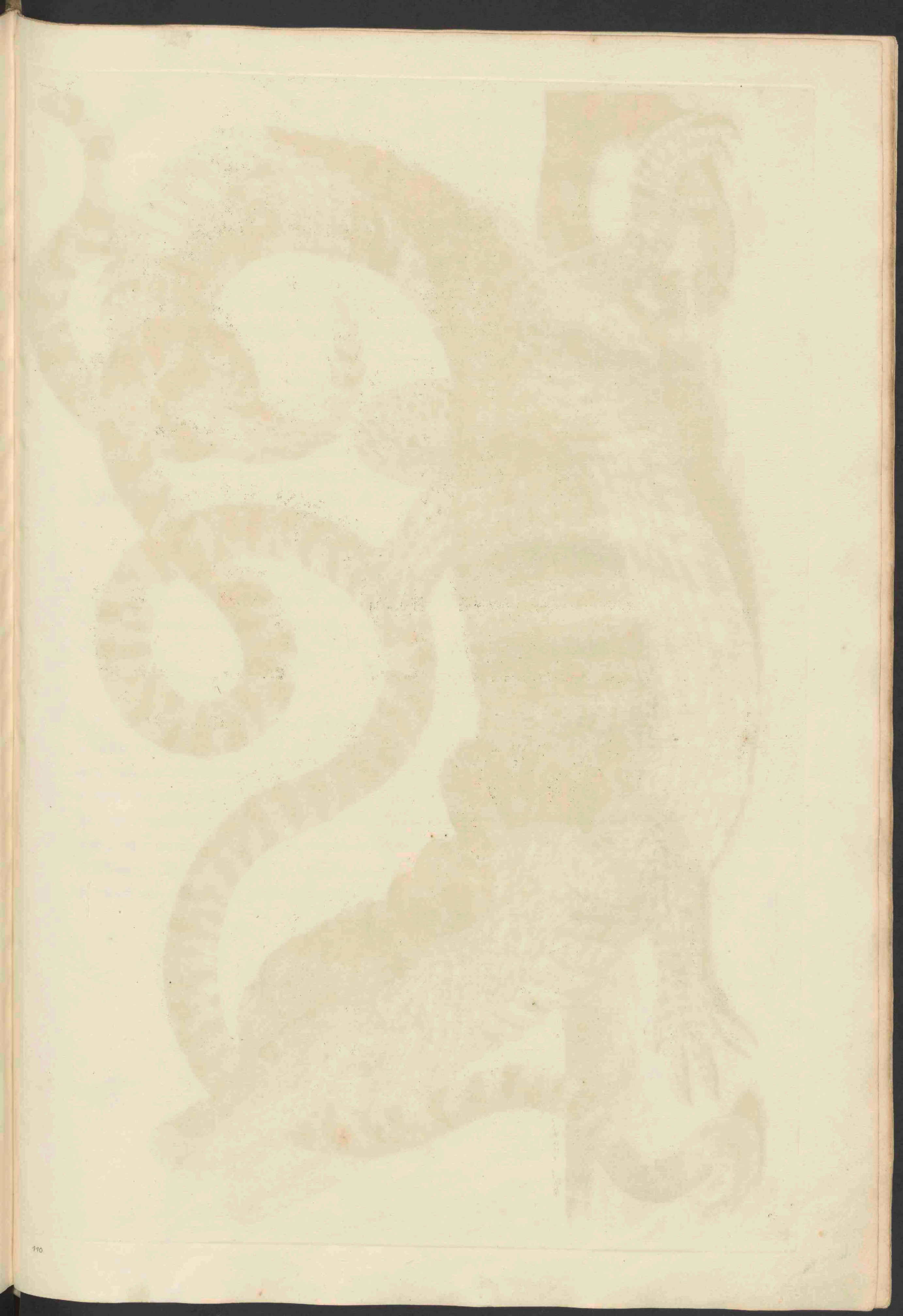
Magna hæc, & pulcherrimis spinis ornata Eruca à Negro mihi ex sylvâ allata est, ita ut nulla mihi notitia sit herbæ aut frondium, quas depascit: pulcherrimè aureo & cramesino colore variegata est &, egregie splendescit. Die 10. Septembris in brevem, crassam & triangularem Aureliam mutata est, coloris glauci at subpallidi, unde die 12. Octobris optima hæc Phalæna erupit, cujus quatuor alarum partes superiores cæruleæ, inferiores fuscæ sunt, maculis aureis adornatæ; infernè vero cæruleo, fusco & aureo colore, adinstar marmoris, depictæ sunt, & unamquamque alam sex rotundi ocelluli adornant, quorum ora nigra est, circulus secundusaurei, & macula media albi coloris est.

Eruca altera, quæ flava est, & nigris maculis ornata, mihi, sicuti illa supra-descripta, allata est, ast alimenti solennis pene inscia sum: Die 14. Novembris in pulcherrimam aureliam coccinei coloris transformata est, unde Die 28. ejusdem mensis hæcce Phalæna, quam nos Belgæ *de Brummer Uyl* vocamus, prorupit, quæ adinstar marmoris ex fusco flava & alba erat.

Hujus etiam minutissimæ Erucæ, quæ cineracei coloris est, alimentum solenne omnino latet; Die 2. Augusti in coccineam aureliam transformata est, unde Die 10. ejusdem mensis hæcce parva Phalæna, quæ Belgice *een Brummer Uyltje* dicitur, erupit, quæ ex squalido, flavo, fusco, alboque colore, adinstar marmoris, depicta est.

METAMORPHOSIS INSECTORUM SURINAMENSIVM. □

EXPLICATIO FIGUR. LXIX.

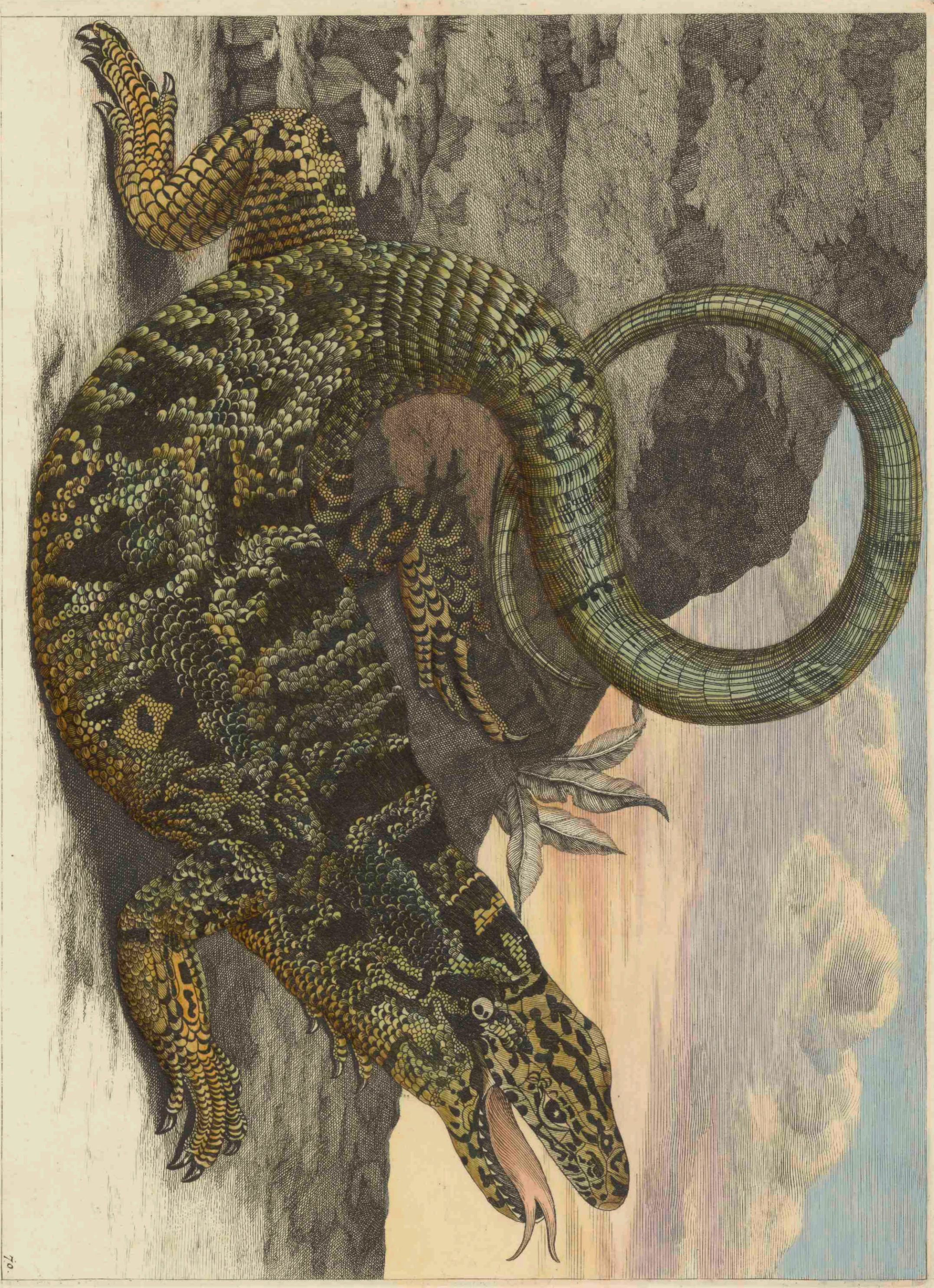
REpræsentatur hic Surinamensis Crocodili Effigies, ab orientalibus Indis Cayman vocati, estque multo robore præstans & formidabile animal tam hominibus, quam terrestribus ac aquaticis animantibus; in terrâ enim æque ac in aquâ deget, & quæcunque sibi obviam veniunt devorat: Ex ovo, ad magnitudinem ovi anserini propemodum, progignitur, ast impossibile videtur, quod animal, ex tam parvâ machinâ proruptum, ilico sexies & octies exstare potest majus testa, quam inclusum fuit. Vide tale hic ovum, quod a fronte apertum est, sub posteriorem hujus animalis ungulam locatum. Licet vero tam parvum nascatur, nihilominus maximum animal efficitur, quod ex ovo provenit, cum Crocodili aliquando ad viginti, & plurium pedum magnitudinem reperiantur. Illorum Caput, corporis superficies & cauda maxime desquamata sunt & dura, ita ut lædi non possint, tam mollis vero ventris cutis est, ut ibidem facillimè trucidari queant: magnum illorum robur in duabus lineis acutissimorum dentium consistit, qui arctissime invicem clauduntur, & quicquid arripuere, illico conterunt. Celeriter cursitant, recto limite, & si corpus huc & illuc vertere possent, nihil illos effugeret: supremarum maxillarum motus fit in superiori capitis parte, cum inferiores immobiles sunt, quod nullis aliis animantibus commune est, quorum omnium maxillæ inferiores moventur.

Viperæ, quæ adinstar Crocodilorum ex ovis proveniunt, multifariæ sunt, licet illorum ova multo minutiora sint. Exemplum vides sub capite hujus viperæ, quæ vulgo amphysboena, sive Biceps vocatur, quia ejus caput, & cauda sibi invicem, respectu formæ & circuitûs, similia sunt; quod vero duo capita haberet, minime verum est, cum facile & os & ocelluli in ordinariâ capitis parte conspici possint, ast minime in alterâ, quæ cauda ejus reverâ est. Omnes inter vipers hæc pulcherrimi coloris est, ut pote quæ nigris, Coccineis Flavisque maculis ornatur: datur & viperarum alia species, quæ è cineritio scilicet albi & flavi, atque fusci coloris est.

● METAMORPHOSIS INSECTORUM SURINAMENSIIUM.

EXPLICATIO FIGUR. LXX.

Hocce Animal, quod vulgo *Sauvegard* dicitur (licet hujus denominationis mihi ratio lateat) in Sylvis Surinamensibus reperitur, & politè ac tenuiter squamatum est; forma autem & membra adinstar Lacerti, ast multò majora, habet: Lacertorum multæ species dantur, quas inter etiam Salamandra numeratur, quæ inter illas medium tenet, quam Liguanus sequitur, veluti Crocodilus Liguânium respectu mensuræ: Experientiæ defectus nobis prohibet plura de hoc animale describere; notum tamen est, illud, sicuti Lacerti omnes, ex ovis oriri, & non rarò devoratorem ovium volatilium in ipsis volucrum septis meis comprehendi.

70.

E X P L I C A T I O F I G U R. L X X I.

Magnus & Peritissimus multifariæ & exoticæ suppellectilis rarioris Possessor d'A. Seba hacce me Sciographiâ donavit, & benigne, quidquid de generatione & Metamorphosi Ranarum expertus est, mihi communicavit, illarum scilicet, quæ ex piscibus in Ranas, & quæ ex Ranis in Pisces mutantur, sicuti in seqq. duabus Tabulis videbis.

In primâ sive inferiori Tabulâ Littera A. Metamorphosin demonstrat singularis generis Ranarum Americanarum, quæ ex Ranis Pisces fiunt: hic forma, & ad Num. I. perfectissima Rana demonstratur, quæ paululum flavescit & viridi assimilis est, at aliquantulum infuscatur; cutis earum circa dorsum & latera maculis ornantur; venter vero pallidioris coloris est, & nebulosus; posteriores pedes anatum, anteriores verò communium Ranarum pedibus assimilés sunt: in flumine Surinamensi, nempe Cornawina Creek & Piricâ copiose inveniuntur. Postquam plenam magnitudinem consecutæ sunt, hinc ilico Metamorphosis videtur provenire, ita ut caudulam, quæ sensim accrescit, acquirant, uti N°. II. demonstratur, & formam piscis consequuntur, anterioribus pedibus decresecentibus & perientibus, sicut N°. III. & deinde posteribribus, veluti N°. 4. exhibetur; tota denique Ranæ forma in Piscem mutatur. N°. 5. quales mutati Pisces ab incolis Americanis & ipsis Europæensibus, ibi commorantibus, vulgo *Jakjes* appellantur, atque, ut delicatissimum edulium, undique conquiruntur. Eiusdem substantiæ, ac nostra mustela, sunt: dorsi spina, omniaque ossicula lenia, & vere Cartilaginee sunt, at in justos articulos divisa: Pisces ipsi Lenes, tenuiter ac eleganter parvis squammis, loco pedum, ornati sunt, qui ab posteriori capitis parte supra caudam, & rursus usque ad Ventrem medium expansi videntur; animalium horum color mutatur, & qui antea suboscure erat, deinde cineritius existat.

Prædicta transformatio Europæensium Ranarum Metamorphosi contraria est, quare eadem paginâ tabula secunda ad Litt. B. harum genituram ostendit, quæ ad mensem Martium & Aprilem accidit, incalescente enim aëre veris tempore animalcula nostra in stagnis & paludibus conveniunt, affectibus naturalibus fatiscunt, atque ejaculato semine, coaxant, illudque afflant, ita ut incalescat, & viscosa hæc materia concresecat, & ubique paulatim oculos consequatur, uti figura ad N°. I. demonstrat, quæ solis æstu vitam nanciscitur, N°. 2. ubi ex quolibet oculo nigro motus quidam, adinstar pisculi, at nigerrimi, oriri videtur, qui ad diem crescit, & primo posteriores pedes duos acquirit N°. 3. & post dierum octo vel decem interlapsum N°. 4. Piscis, una cum duobus posterioribus pedibus; apparet, post hinc pes anterior Lateris (vide N°. 5.) eruptus, alterque pes anterior jamjam erumpendus conspicitur, quod tenue solummodo membranulum corii tamdiu impedit, donec pes effringendi vires acquisiverit. Postquam vero quatuor pedes prodierint, caput & tota forma Ranam ostendit juxta N°. 6. Cauda indies perit, ac diminuitur N°. 7. ita ad N°. 8. trunculus tantum, & ad N°. 9. perfecta Rana sine cauda visitur, quæ ad vivum non major, quam quæ hic depingitur, est, sed temporis tractu crescit, aliumque colorem assumit, uti ad N°. 10. videri potest, imo multo magis crescit, & tanto major fit, ut non opus plura de isto animalculo adscribere putavi.

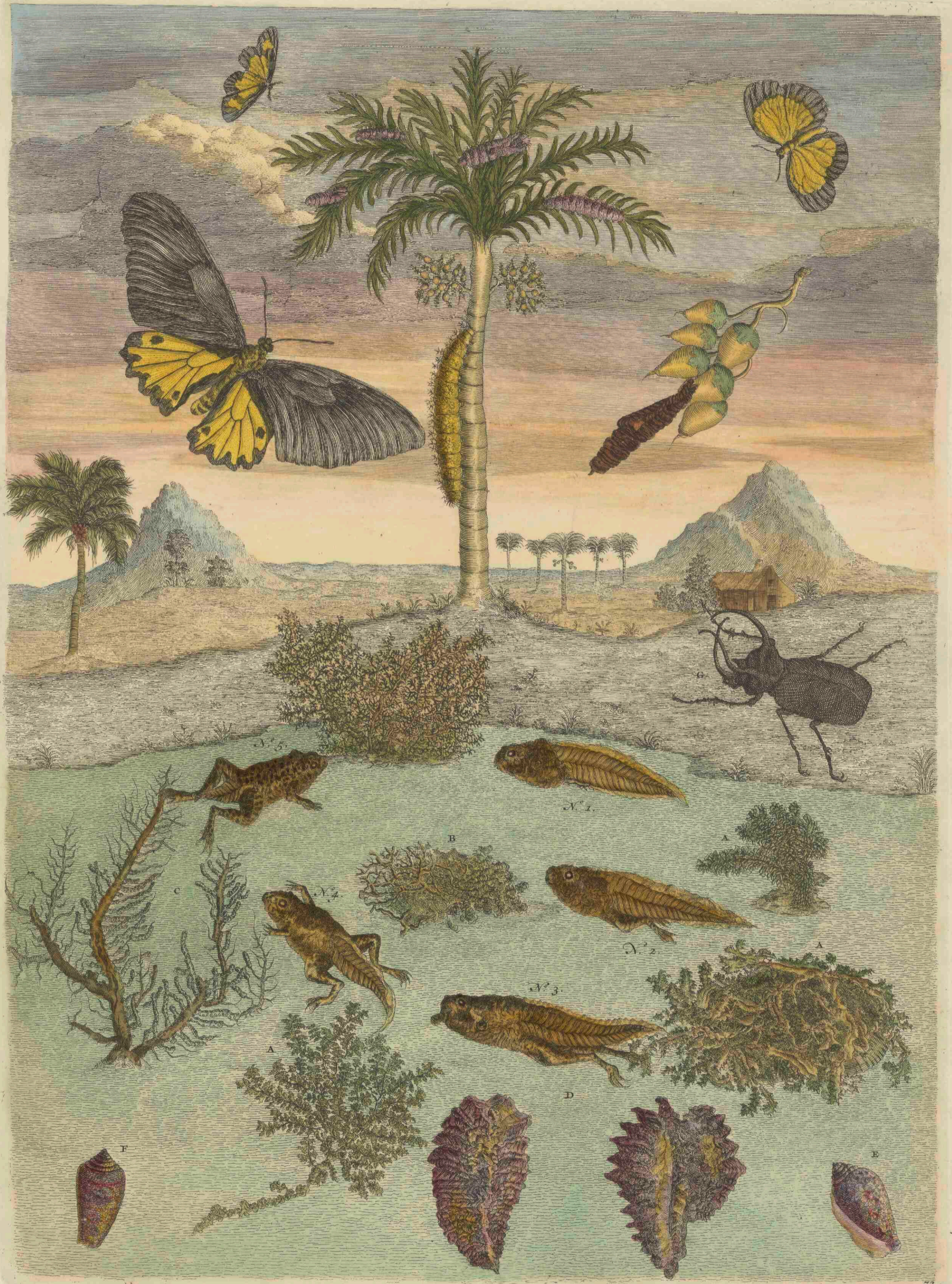
E X P L I C A T I O F I G U R. L X X I I.

CUm antehac Metamorphosin & Genituram Americanarum & Europæensium Ranarum demonstravi, placet hîc mihi addere genituram Asiaticarum & Africanarum, quæ omnibus modis priorum genituræ assimilis est, si illarum excipias majorem formam & colorem, uti N°. 1. demonstratur, & Pisciculus simul pedes suos posteriores acquirens, (sicuti forma Europeensis Ranæ ad Num. 4.) ad figuram, N°. 2. notatam, posteriores pedes multo majores sunt. Ad Num. 3. prodit lævus pes anterior, quartus extuberat, & cutem perterebrat. N°. 4. Rana quadrupes spectanda datur, capite omnino Ranæ conveniente, ast cauda minuiore existente, veluti N°. 5. ostenditur, ubi cauda magis decrefcit, & veram formam accipit; ita ut hoc genus Europæensibus Ranis consimile sit, respectu genituræ & incrementi. Num vero hæcce animalcula tractu temporis & accrescentibus annis rursus in Pisces mutantur, nemo adhuc expertus est, vel documentum aliquod vidit aut rescivit.

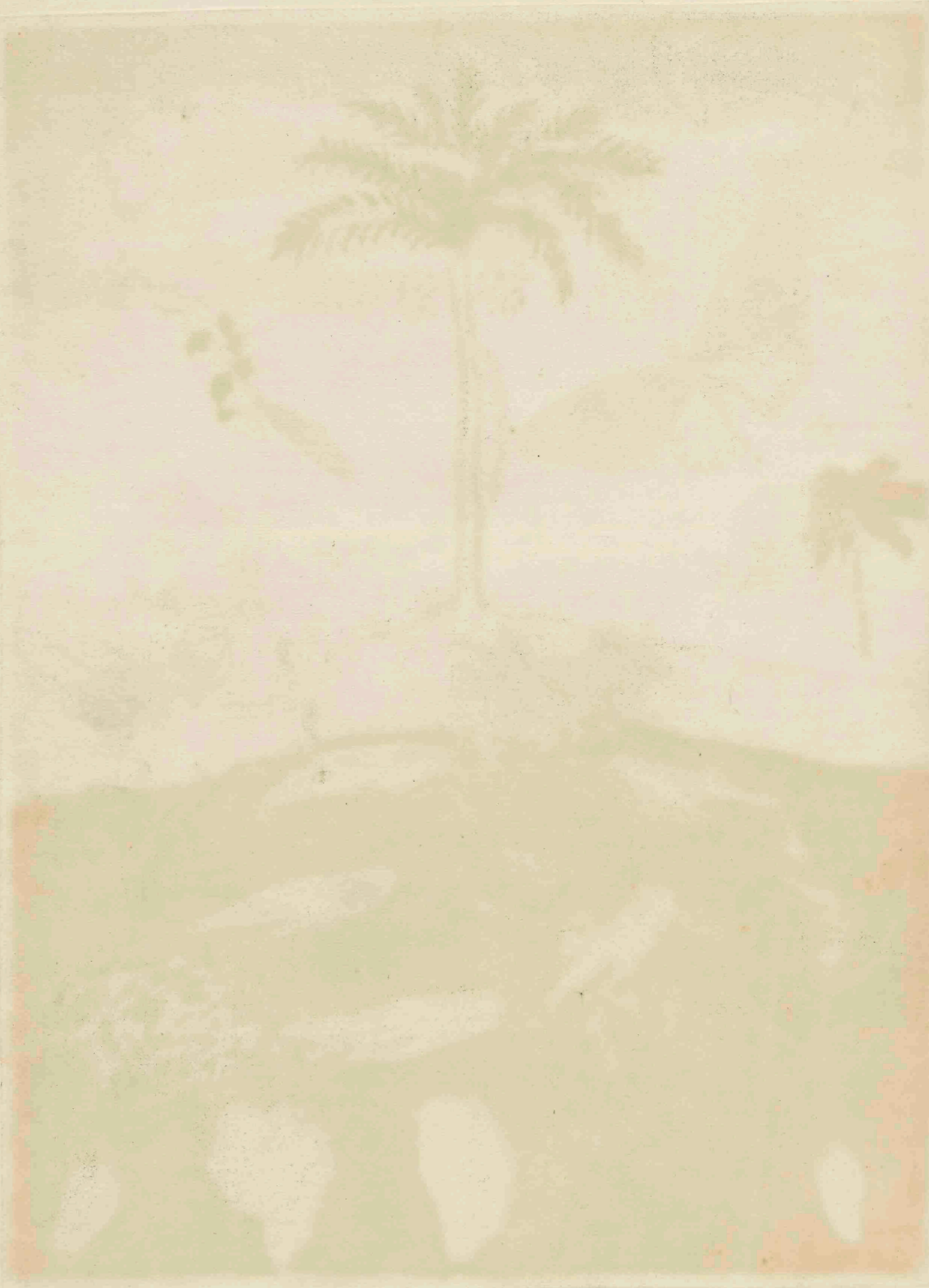
Ulvam, quæ circa Ranas in aquâ cernitur, & Litt. A. notatur, Africa nobis apportat, ubi copiose ex Mari, Ulvarum denominata, colligitur, & tam generis, quam coloris dispar est. Litera B. maculam coralinam (belgicè *een Coraalmoesje*) conchæ innatam, demonstrat, uti & minutam arcam, Noëam dictam, quæ in Guinæa reperitur, veluti Ramulus marinus, Litt. C. signatus. Infimæ duæ Conchæ, Litt. D. notatæ, rarissimum genus Amboinensium Cristarum Galli sunt, quæ invicem sibi quadrant, & infrequentis formæ sunt. Concha, quam Litera E. exhibet, & cujus os hîc sursum elevatum conspicitur, rara Amboinensis Buccina, achatis adinstar, est, diversis coloribus ornata, ita & Concha altera Amboinensis Lit. E. elegantissimæ picturæ est. Bruchus, Litera G. designatus, Mochæ reperitur, & non solum plane niger est, sed pulcherrime Refulget, & duo rarissima cornicula gerit, quæ inter longum rostrum eminent, adinstar Elephantis.

Arborem Arekam, licet hîc delineatam videas, non animus est describere, quoniam jam sæpius & prolixè hoc ab aliis factum est, qui de extraneis arboribus tractarunt; solum hoc loco eam exhibui, ad Erucas & Papiliones, qui super illam proveniunt & gignuntur, demonstrandos. Magna illa Eruca alimentum ex floribus petit, & fructu hujus arboris, & statim ac plenâ magnitudine potita est, in Aureliam mutatur, unde post aliquot dies pulcherrimus Papilio, formosis nigrisque alis supernis, infernis vero aurei coloris, erumpit, quæ nigris marginibus ac striis fimbriatæ sunt, ipsius Papilionis dorso rubicundis punctulis decorato. Secundum tertiumque genus nigrum etiam ac flavum est, pulcherrime depictum, & excelsi coloris est, atque illius natura & proprietates cujuslibet dignæ sunt perscrutationis.

F I N I S.

108850

168850

